

RAČUNOVODSKI SERVIS

PORT d.o.o. Portorož
Računovodsko - finančne storitve
Liminjanska 96, Lucija
Tel. 05/6779-480
e-Mail: port.kenda@siol.net

PREMALO IN (PRE)POZNO

Ko smo nekoč služili vojaški rok v bivši skupni jugoslovanski domovini, so nas oficirji po vsaki vaji, pa naj je bila dobro ali slabo izvedena, vedno prav fascinantno pohvalili z: »*Drugovi, dobro je bilo, ali moglo bi da bude još bolje!*«. Dvournna fraza, vredna antičnega delfijskega preročišča, je po eni strani izžarevala močno motivacijsko vzpodbudo, po drugi pa govorila o sivi povprečnosti.

Podobnih »masleno sivih« argumentov se je poslužila tudi naša županja **Vojka Štular** ob utemeljevanju nedavnih kadrovskih sprememb v občinski upravi, češ dobro so delali, a da bi bila občinska uprava še učinkovitejša in boljša, je bila prisiljena v personalne premike. Na mesto dosedanjega vodje za našo občino vse pomembnejše komunalne in redarske službe **Andreja Furlana** je bil za vršilca dolžnosti imenovan **Ivan Koljesnikov**, ki je bil prej njegov namestnik. Enake kadrovske »rošade« je bil deležen tudi dolgoletni vodja urada za okolje in prostor **Boris Kočever**, katerega funkcijo začasno opravlja njegov dosednji namestnik **Mark Špacapan**. Odstavljeni načelnik pa je zasedel mesto »mestnega arhitekta«. Niso potrebne kakšne posebne analize za ugotovitev, da se je županja odločila za dve ključni zamenjavi na čelu za našo občino še kako pomembnih strokovnih služb (bilo je še nekaj manjših tehnično-funkcionalne narave, ki poskušajo predvsem zmanjšati pomen bistvenih).

☞ nadaljevanje na 3. strani

EDVARD BRAJKO s.p.
Semova ulica 23 LUCIJA
6320 PORTOROŽ
Tel.: 05-6778 078
GSM: 041-628 658
mailto:tramontala@siol.net

**PRODAJA,
MONTAŽA in
SERVIS
KLIMATSKIH
NAPRAV**

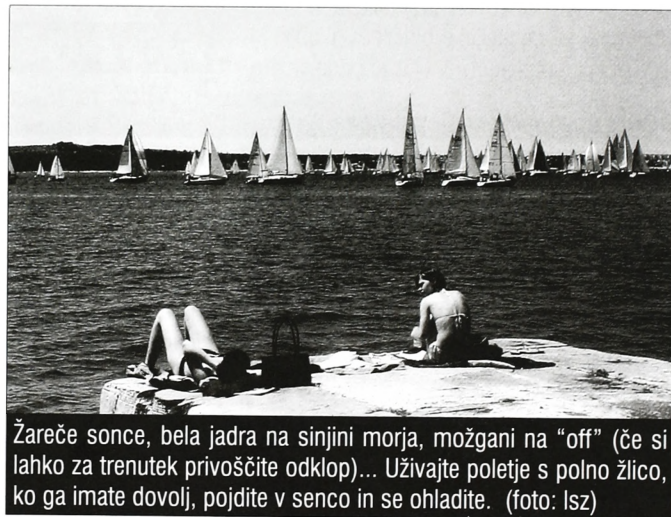
Panasonic
ideas for life

TOSHIBA

**MITSUBISHI
ELECTRIC**

IZ VSEBINE

- ☞ **Naš obraz: dr. Vera Maraspin Čarman**
- ☞ **Krajani proti vsiljenemu cestnem LN**
- ☞ **Neponovljivo srečanje gimnazijcev v Avditoriju**
- ☞ **Pet let Farosa**

Žareče sonce, bela jadra na sinjini morja, možgani na "off" (če si lahko za trenutek privoščite odklop)... Uživajte poletje s polno žlico, ko ga imate dovolj, pojdite v senco in se ohladite. (foto: Isz)

ARTES

NEPREMIČNINE d.o.o.

Obala 13, PORTOROŽ
05/674-82-02

PROMET Z NEPREMIČNINAMI
www.artes-nepremicnine.si

Vam ni do kuhanja?
Prirejate cocktail party,
banket, slavnostno kosilo
ali večerjo, piknik? Pokli-
čite nas, izberite kraj in
čas Vašega dogodka, za
ostalo poskrbimo mi. V prijetni družbi in ob odlični ponudbi,
Vas bomo pogostili po Vašem okusu. Vabljeni!

Pokličite: 05/674-20-72

Prim. doc. dr. Vera Maraspin Čarman, glavna urednica zbornika 'Prva slovenska gimnazija v Piranu 1961-1984':

»NIKOLI NE BOM RAZUMELA, ZAKAJ SO UKINILI GIMNAZIJO!«

Pirančanka dr. Vera Maraspin Čarman, zdravnica in raziskovalka na Kliniki za infekcijske bolezni in vročinska stanja v Ljubljani, si je že kot triletna deklica želela postati zdravnica. Pozneje, v osnovni šoli, je bila ta njena želja kot odličnjakinji že nekaj povsem stvarnega. A želje so eno, življenje navadno nekaj drugega. Doma so bili takrat revni, komaj so shajali iz dneva v dan. Oče, piranski ribič, je želel, da bi bila otroka – Vera ima še starejšega brata - čimprej pri kruhu. Hčerki je predlagal, da bi se po osnovni šoli vpisala v medicinsko šolo. Takrat se je prvič v življenju uprla očetu in se vpisala na gimnazijo.

»Leto 1967 je bilo za piransko gimnazijo krizno, saj so jo hoteli že drugič ukiniti. Posledica negotovosti glede obstoja šole je bil občutno manjši vpis, prvošolcev je bilo le za en razred. Bili pa smo izjemno nadarjena generacija, vsi smo maturirali v spomladanskem roku. Zgodilo se je torej prav nasprotno od tistega, za kar naj bi gimnazija veljala, pač za šolo 'odpadnikov', ki jih niso nikjer hoteli...«, se sama spominja tistih časov.

Po gimnaziji se je vpisala na ljubljansko Medicinsko fakulteto. Ves čas je imela študentsko stipendijo, ki jo je pridobila s pomočjo ravnatelja **Boža Jevšvarja** in ji je omogočila nadaljnje šolanje. V Ljubljani je živela zelo skromno, študij pa je bil zelo zahteven, zato je bilo prostega časa malo. Po študiju je bila najprej enajst let zaposlena kot zdravnica na Infekcijskem oddelku v Piranu, od tega zadnje leto v Izoli. Potem ko je bila povabljen v službo na Kliniko za infekcijske bolezni v Ljubljano, so v izolski bolnišnici infekcijski oddelek preprosto ukinitili.

»Še danes ne morem razumeti, zakaj so infekcijski oddelek, ki je v novo zgrajeni stavbi deloval več kot trideset let, ukinitili. Oddelek je ustanovil **primarij dr. Vojteh Pertot** in je bil zgled kakovostne bolnišnice. Staro piransko bolnišnico so s prostovolj-

nimi prispevki pomagali zgradili domačini, Pirančani. Upam, da pri obnovi poslopja niso uničili marmorne plošče, kjer so z zlatimi črkami vpisana imena donatorjev, med njimi sta tudi moj praded in prababica. Poslopje bi bilo danes idealen prostor za dom upokojenecov,« pravi zdravnica, ki je usodno navezana na Piran.

Vera Maraspin Čarman (foto: až)

»Čeprav že 16 let živim v Ljubljani, sem s srcem v Piranu. Tu poznam vsak kamen. Otroke bi morali vzgajati, da imajo radi to mesto. Danes je Piran razprodan, je mesto vikendašev, številni med njimi se obnašajo potrošniško in do njega nimajo pravega odnosa. Ustvariti je potrebno pogoje, da bi ljudje v njem ostali in ga vzljubili. Razmere se sicer izboljšujejo, vendar prepočasno.«

Vera je danes zdravnica na ljubljanski Kliniki za infekcijske bolezni, ukvarja pa se tudi z raziskovalno dejavnostjo. Opravila je specializacijo iz interne medicine in infektologije. Z možem ing. **Miroslavom Čarmanom** sta si ustvarila lepo družino s tremi otroki, dvema hčerkama in sinom. Malce ji je žal, ker nihče od otrok ni šel po njenih stopinjah zdravnice. A ni še prepozno, morda jo prijetno presenetijo kateri od bodočih vnukov. Svoje delo ima kljub vsem težavam, s katerimi se srečuje, srčno rada, saj ima rada ljudi. Nasploh ima izrazito optimističen odnos do življenja. Prav iz te značajske črte se je tudi porodila zamisel o izdaji gimnazijskega zbornika.

»Zaprte gimnazije me je vsa leta bolelo, saj je šlo za nerazumno dejanje. Sola, ki je

bila zaradi svoje majhnosti nekaj posebnega, je nedvomno pripomogla h kulturnemu in gospodarskemu napredku svojega okolja. Po njeni ukinitvi smo bili nekdanji gimnazijci oropani neke identitete, saj se nismo imeli kam vračati. Z nekdanjim ravnateljem **Jevšvarjem** smo se srečevali le ob obletnicah mature. Postopoma se je oblikovala zamisel o zborniku, ki bi dokumentiral dvajsetletno obdobje delovanja šole. Pri njegovem nastajanju so se kmalu pridružili najprej **Robi Kovšca**, nato še **Nada Kozina**, **Livija Sikur Zorman** in **Nadja Marušič**. Zbiranje gradiva je bilo težavno, saj so bili deli arhiva, zlasti tisti iz 70. let, prave 'bele lise'. Z veliko napora in ob sodelovanju nekdanjih gimnazijcev s svojimi prispevki in pripovedmi, smo sestavili bogat mozaik delovanja in življenja naše gimnazije,« je pripovedovala Vera in dodala: »Živi vrec navdiha pri našem delu je bil naš Božo, ki seveda ni manjkala na nobenem sestanku uredniškega odbora. Različne podatke in dogodke je kar stresal iz rokava. Sam ukinitve gimnazije nikoli ni prebolel. Prireditev 10. junija v Avditoriju ob izidu zbornika, ki smo jo v celoti izpeljali nekdanji gimnazijci, danes večina med nami uglednih in pomembnih žena in mož, pa je dokaz, da njegovo delo ni bilo zaman. Prireditev je bila enkratno, neponovljivo doživetje, ki nas je neizmerno osrečila in hkrati zacelila mnoge rane.«

Pripravil: Andrej Žnidarčič

IZKUPIČEK OD ZBORNIKA ZA NOVO GIMNAZIJO

Izkupiček od zbornika – cena je štiri tisočake – bo šel v dobrodelne namene, za novo piransko gimnazijo, in sicer v »Sklad za pomoč dijakom«. Po vzoru zahodnih šol želijo k sodelovanju privabiti bivše dijake in profesorje. Dr. Vera Maraspin Čarman pa je napovedala tudi, da bi radi začeli prirejati gimnazijske večere, na katerih bi predstavili vse zanimive osebnosti vseh generacij te šole.

PIZZA VEGI

PIZZA NA KOSE
ZA VSE OKUSE

PIZZA AL TAGLIO
PER TUTTI I GUSTI

Lucija Lucio

poletni urnik / orario estivo

10 - 24

» nadaljevanje s 1. strani

Če tokrat pustimo ob strani zamenjavo lokalnega »prometnega ministra«, ki je z bolj ali manj policijsko-represivnimi prijemi zaman poskušal rešiti naraščajoči prometni kaos v naši občini, je jasno, da so bile zamenjave v uradu za okolje in prostor posledica neuspešnega spoprijemanja s prostorsko problematiko naše občine, ki je izbilo dno v preteklem letu. Županja je prav zaradi svojih občinskih urbanistov doživela pri lani predlaganih prostorskih načrtih pravcati polom. Njihove zamenjave so posledica naravnega poteka stvari, ki se jim županja pač ni mogla izogniti, če ji je ostala še kakršnakoli politična ambicija. Ko je bila Štularjeva nazadnje z več kot 50-odstotno podporo izvoljena za županja že v prvem krogu, smo ji - glede na tako močno podporo volivcev - pri Portorožanu predlagali, naj bo pri izbiri svojih najožjih sodelavcev v občinski upravi odločnejša, če želi uresničiti svoj niti ne slab volilni program. Ker se Vojki (kakor jo kličejo njeni privrženci) ni zdelo vredno naših nasvetov jemati resno, se ji je pač zgodilo, kakor se je!

Ponujeni prostorski akti, ki naj bi reurbanizirali območje od Pirana do Seče, temelječi na za prostor agresivni strategiji turističnega razvoja piranske občine so - deloma je izjema stari hotel Palace, pa še ta predvsem po zaslugi investitorja - doživeli kolaps. Najodgovornejše za to so zagotovo občinske urbanistične službe, ki bi morale strokovno argumentirano opozoriti na za okolje dolgoročno škodljive in celo devastativne posledice predlaganih načrtov. Pa niso. Njihovo delo je pač opravila portoroška komisija za prostor. Bes občinskega uradništva, gradbenega lobija in kapitala zaradi delovanja komisije se je najočitnejše pokazal v odtekanju arhivskih informacij, s katerimi so brumni uradniki zalagali uslužne novinarje (Dela, Dnevnika, PN). Ti pa so v stilu poslušnih »novih psov čuvajev« - za razliko od psov čuvajev, ki naj bi služili javnosti oziroma v dobro skupnosti, tovrstni časnikarji pišejo predvsem v korist nosilcev družbe moči in kapitala - sistematično sesuvali ugled in dobro ime posameznih članov portoroške komisije, da bi tako uničili njeno verodostojnost. To so znane subverzivne metode, katerih se je zelo rada posluževala tudi stara komunistična oblast, saj so navadno izredno uspešne.

Depilacije v piranski občinski upravi so premalo radikalne - gre bolj za prerazporeditve, kot za ambicioznejše načrte, kako izboljšati delo - da bi sprožile posledice daljnosežnejšega dometa. Bržkone torej ne bodo odločilno vplivale na kakršnokoli spremembo inertne občinske mentalitete, na povišanje stopnje motivacije in angažiranost občinskih uradnikov pri urbanizaciji občine Piran. Predvsem pa so zelo zakasnele, saj bi morala županja nekatere zadeve urediti že na začetku nastopa svojega drugega mandata in ne šele praktično dobro leto pred njegovim iztekom.

Marko Zorman

Obala
nepremičnine

immobiliari immobilien real estate

Obala 16, Krajevna skupnost Portorož

Tel.: 05/674 10 30

GSM: 041/35 22 00

www.obala-realestate.com

VSAKA SVOBODA JE ZAMEJENA S SVOBODO DRUGEGA

Gostilničarji na pristojne krajevne skupnosti naslavljajo prošnje za občasno podaljšanje obratovalnega časa gostinskih lokalov, kakor pač narekuje občinski odlok. Tako tudi na portoroško, ki vsako posebej skrbno obravnava. Svet portoroške skupnosti s takšnimi podaljšanimi obratovanja navadno soglaša, a od prosilcev zahteva pisno zagotovilo, da ne bodo kršili določil odločbe o dovoljenem podaljšanju obratovalnega časa, pa tudi, da glasba ne bo presegala zakonsko dovoljene meje 40-ih decibelov. Če se prosilci dogovorjenega ne bi držali, bi portoroški svet preklical svoje pozitivno mnenje. Svet seveda podpira neomejeno podjetniško svobodo, ki pa je omejena s svobodo drugega. Ta se začne z njegovimi pravicami, kot je tudi pravica do bivanja v kakovostnem okolju. Kjer ni hrupa, ki je moteč tako za domačine kot turiste.

TUDI LETOS »HURA PROSTI ČAS!«

Športni center Piran vabi mladino in otroke, da se med počitnicami udeležijo športnih programov z naslovom »Hura prosti čas – osvetlimo in oživimo športna igrišča«. Na piranskem stadionu in portoroški plaži bodo lahko igrali košarko, nogomet, rokomet, odbojko, med dvema ognjema, badminton, čaka pa jih vrsta presenečenj. Informacije o tem projektu dobite na Športnem centru Piran (tel. Tel.: 67-10-390).

LUMA ŠPORT

TRGOVINA in SERVIS KOLES

**Preselili smo se na novo lokacijo – Obala 123
(nasproti TPC Lucija)**

**Od 1. julija 2005 kolesa znamk »GT Avalanche 20«
in »GT Avalanche 30« -20 % na gotovino!**

**URNIK: vsak dan od 9. do 12. in od 17. do 21.,
sobota od 9. do 12.**

**Tel.: 05 677 10 70, e-mail: lucmag@siol.net
Spletna stran: www.lumahrvin.si**

KDO NAM UKAZUJE?

NOVE CESTE

Mi sami sebi. To je demokracija, ljudovlada.

Zadnje čase je bilo več besednih spopadov o tem, »kdo je gospodar in kdo služabnik«. Ob javnih razpravah o lokacijskih načrtih (s katerimi se posega v prostor naše občine) so se pojavile misli, da so denimo upravne službe naše občine »serviserji kapitala« in ne uslužbenci občanov Občine Piran.

Pa veste, da to ni res! Občino smo ustanovili občani pred 700 leti. Toliko je stara naša občina. In jo upravljamo še danes. Volimo svoje poslance, županja ali župana, le-ti najemajo potrebne uradnike (pogost medklic: »pa tudi nepotrebne«), sklepajo posle v našem imenu, gospodarijo z našim premoženjem. Od sposobnosti, prizadevnosti in poštenosti je odvisno, kako se kdo od teh naših zastopnikov in pooblaščenecv odreže. Nekateri dobro, nekateri slabo.

V kongresnem centru hotela Slovenija so predstavniki vlade predstavili načrte nove ceste od izolskega Jagodja do Lucije ter ceste, ki naj bi služila Piranu in bi tekla po južnih obronkih Lucana in Šentjan. Včasih so bile takšne predstavitve samo »zaradi lepšega«, zaradi demokratičnega videza. Zadnja leta pa se po celi Sloveniji ob tovrst-

nih priložnostih izdelovalci in predlagatelji načrtov močno potijo ob številnih pripombah množice udeležencev. Tudi v Portorožu je bilo prisotnih približno 200 ljudi. Mladenič kakih 17 let je prebral natančno popisano problematiko, ki bi jo bilo potrebno neogibno upoštevati, če bi se hotelo »zarežati« v njihovo zaščiteno kmetijo. Ta ima celo svoj lastni vodni vir, iz katerega zalivajo pridelke ter tako dodatno dvigajo kvaliteto ekološke čistosti pridelkov. Bilo je naravnost ganljivo. Moderatorica zбора je prosila za prebrani referat, se fantu zahvalila ter obljubila, da bodo vse natančno preučili in upoštevali. (A to bi bilo treba vedeti že pred načrtovanjem.)

Strokovna komisija sveta Krajevne skupnosti Portorož je ocenila, da je predlog trase proti Piranu napačen in bi bila izvedba škodljiva. Predlaga drugačno varianto, vendar o tem kdaj drugič. Ker je po naši ustavi v Republiki Sloveniji v veljavi lokalna samouprava (povzeto po Splošni deklaraciji človekovih pravic in temeljnih svoboščin), ker obstaja zakon o urejanju prostora, pa zakon o graditvi objektov in nenazadnje je v naši občini v veljavi odlok o sonaravnem razvoju, imamo občani vse pravne možnosti sami odločati o tem, kaj in kako se z našim prostorom počne. Uporabimo torej te svoje pravice, da jih ne zapravimo.

Dušan Puh, st.

Dvajsetega junija je bil pred javnostjo razgrnjen predlog državnega lokacijskega načrta za hitro cesto na odseku Jagodje-Lucija in priključno cesto za Portorož in Piran. Na pobudo prometnega ministrstva ga je naročila Družba za avtoceste (DARS) kot zastopnica Republike Slovenije, pripravilo pa ministrstvo za okolje in prostor.

Načrti so na ogled v Piranu, Izoli, Ljubljani in Portorožu, predstavljeni so bili na piranskem in izolskem občinskem svetu, o njih so razpravljali na zboru krajanov v Luciji in na javnih obravnavah v Izoli in Portorožu. Pripombe na načrt je moč oddati na javni obravnavi, na mestih javne razgrnitve ali na elektronski naslov info.upr@gov.si pod geslom »HC Jagodje-Lucija«. Od dvajsetega julija naprej bodo načrtovalci proučevali pripombe in popravljali načrt.

Z načrtovanimi cestami naj bi zaokrožili cestno omrežje v Sloveniji in tako povezali kraje v državi, povečali varnost prometa, znižali prevozne stroške, se približati zahodnim evropskim državam in spodbudili gospodarski zagon v državi.

Sedanje razprave kažejo, da domačini zavračajo izdelane načrte. Zdi se, da se je v dolgih letih načrtovanj marsikaj spremenilo in da bi morali postaviti nova izhodišča. Raste zavest o dragocenosti prostora in o trajnostnem razvoju, demografski in gospodarski razvoj je drugačen, evropska skupnost pa postavlja svoje pogoje. Krajanje se veliko bolj dejavno vključujejo v javne razprave, s čimer dokazujejo, da se čutijo odgovorni za svoj kraj in da hočejo sodelovati pri načrtovanju razvoja.

(nk)

Odsek hitre ceste Jagodje - Lucija, dolžine 4,6 kilometra, se na vzhodu navezuje na obstoječi odsek hitre ceste Ruda - Jagodje, zaključni pa s petkrakim rondojem v Luciji. Priključna cesta za Portorož in Piran se začne s priključkom na hitro cesto nad Lucijo in zaključni s križiščem pri Belem Križu. Dolga je 3,6 kilometra.

Trasa hitre ceste je speljana po razgibanem terenu flišnega gričevja, ki poteka v obliki podolgovatih položnih hrbtov s smerjo vzhod - zahod. Gričevje prekinjajo razmeroma strme in ozke grape. Severna pobočja so bolj strma, gozdnata, južna pobočja pa so položnejša in večinoma preoblikovana v terasasto obdelane površine. Od priključka Jagodje se trasa preko prvega hrta spusti proti dolini Strunjanskega potoka. Trasa dolino prečka z viaduktom Jagodje, ki se previje proti jugovzhodu in razdeli v dve ločeni osi. Preden preide v predor Lucan, poteka trasa z razmaknjenimi osmi 470 metrov po terenu. Pred predorom se os razmakne na 34 metrov in tako ostane večji del predora. Po predoru se osi za priključkom Lucija ponovno združita in se v jugozahodni smeri spustita po pobočju Kampolina proti križišču Lucija.

Trasa priključne ceste se prične z nadvozom priključka Lucija nad hitro cesto in poteka po hribovitem terenu nad naseljem Lucija in Portorož, prepredenem s strmimi grapami. Do vstopa v predor Valeta se menjavajo vkopi in nasipi. Za predorom Valeta trasa preide na viadukt, ki prečka grapo pod Valeta in se priključni v križišče s štirimi kraki. Za rondojem Valeta se trasa strmo vzpne, menjavajo se vkopi in nasipi, sledi križišče za navezavo dostopnih poti južno od trase in proti koncu odseka križišče, kamor se priključujeta deviaciji Belokriške ceste in ceste Beli Križ - Strunjan. Za križiščem se cesta priključni na obstoječo Belokriško cesto.

ODLOK O MERILIH ZA DOLOČITEV PODALJŠANJA OBRATOVALNEGA ČASA GOSTINSKIH OBRATOV V OBČINI PIRAN

Odlok so obravnavali občinski svetniki 30. junija. Odlok upošteva zakon o gostinstvu, pravilnik o merilih za določitev obratovalnega časa, pravilnik o pogojih za opravljanje gostinske dejavnosti, zakon o varovanju okolja, uredbo o hrupu v naravnem in življenjskem okolju, pravilnik o meritvah hrupa in občinski odlok o javnem redu in miru.

Portoroška skupnost je posredovala pripombe, ki jih je pripravil član Sveta Dušan Puh in jih podprl s citati iz ustave, zakonov, odlokov, časopisnih člankov in z mnenji strokovnjakov z dolgoletnimi izkušnjami, ki pričajo o nespoštovanju zapisanih pravil, o izgovorih pristojnih služb, o sprenevedanju gostincev, o neprespanih nočeh in nemoči krajanov.

Največ pripomb se nanaša na hrup, ki ga ustvarja predvsem preglasna glasba. Odlok narekuje gostincem, naj si priskrbijo upravno dovoljenje, iz katerega je razvidno, da njihov prostor izpolnjuje tehnične pogoje za predvajanje glasbe. Za mir pa so zadolžene kar štiri službe: tržna inšpekcija, občinska inšpekcija, inšpektorji, pristojni za varstvo okolja in policija.

Podobnih prizorov je v Portorožu ničkoliko. So predvsem rezultat dejstva, da se je pristojnim službam nadzor nad obratovalnim časom gostinskih lokalov povsem izmuznil iz rok.

Ni toliko važno, kaj piše v odloku, kot je pomembno spoštovanje pravnega reda. Gostilne so lahko odprte 24 ur na dan, vendar naj ne kršijo pravil, če jih že imamo. Pa tudi če ne bi bilo nič zapisano, bi bilo prav, da bi se ravnali po zlatem pravilu: Ne stori drugemu, kar ne želiš, da stori drugi tebi. Žalostno je, da moramo krajan v svojem prostem času študirati zakone in opozarjati na zapisane pravice. Za red plačujemo, imamo zakone, organe nadzora in pregona. Naj opravljajo svoje delo!

Kar se v resnici dogaja v kraju, vodi v obup, saj krajanom ne pomaga ne zakon, ne inšpekcija, ne policija. V takih razmerah lahko začne veljati zakon ulice, po katerem se ljudje borijo za svoje zapisane pravice z golimi rokami. Eno je, če se za red bori človek po službeni dolžnosti, drugo, če se kot krajan. Zakaj se moramo krajan preganjati z gostinci, zakaj smo prisiljeni v trganje medčloveških odnosov? Ta hrup iz gostiln ni dober za nikogar: ne za bivačice, ne za delavce, ne za turiste. Niti za naravo niti za posel. Seveda imamo v mislih kakovostni turizem!

V Portorožu je cena hrupne glasbe vračunana v ceno pijače. V Grčiji piješ najdražjo kavo tam, kjer ni glasbe – plačaš tišino.

Nada Kozina

Prejeli smo:

NASILJE NAD PORTOROŽANI

Ko je v petdesetih letih moja družina prišla v to lepo mesto rož, smo skupaj z domačini in drugimi začeli dihati in živeti s krajem. Začeli smo obnavljati turizem in Portorožu počasi vračati nekdanji lesk. Verjeli smo, da bo razvoj šel v pravo smer, vendar smo se grdo uželi. V našem, nekoč tako lepem in modenem Portorožu vse bolj prevladuje »klošarski turizem«. Nekoč lepa glavna portoroška plaža postaja barakarsko naselje, cesta skozi Portorož pa javni WC, smetišče, zastoj prenočišče in bruhalnica pijane mladine. Krajani Portoroža z žalostjo v srcu gledamo na propad našega bisera.

Ne verjamate? Naj navedem nekaj konkretnih dogodkov minulega prazničnega vikenda:

- V noči na soboto, 25. junija, sta bila še ob treh zjutraj odprta lokala »Fiesta« in slaščičarna na glavni plaži. Sprašujemo: zakaj kljub prošnji občanov, policija, vsaj po naših informacijah, ni intervenirala?

- Naslednjo noč, že proti jutranjim uram, so takoimenovani novi dnevni turisti s svojimi vozili zapolnili vse parkirne prostore ob štiripasovnici, zasedli vse klopi, pločnik in si z igranjem harmonike krajšali čas čakanja za vstop na plažo. Policija je bila o tem obveščena, kot smo seznanjeni, pa ni bilo nobene intervencije. Hrupna glasba se je iz objekta Fiesta nadaljevala do naslednjega jutra.

Podjetje Okolje Piran izdaja dovoljenja podjetnikom, da ob cesti postavijo svoje barake oziroma takoimenovane slaščičarne. Namenjene naj bi bile mamiciam z otroki na bližnjem igrišču. Se vam ne zdi čudno, da ta objekt deluje do treh zjutraj in še dlje? Otroci in starši takrat spijo. Komu je slaščičarna namenjena? Vsekakor ljudem, ki kratijo nočni mir in spanec krajanom in turistom tega kraja. Tudi nekateri objekti na plaži so dovolj »zanimivi«, da bi lahko ukrepala sanitarna inšpekcija. Zlasti lokal Fiesta pod rdečo marelo. Kot smo seznanjeni, ima dovoljenje za obratovanje do 23. ure, obratuje pa vse do zgodnjih jutranjih ur. Vendar ne brez prehrupne glasbe, ki ljudem para živce, krati spanje in mir.

Posebna zgodba pa so sprehajalci s svojimi zvestimi štirinožnimi prijatelji. Kljub tabli o prepovedi, se prosto sprehajajo po plaži. Ko so v začetku junija dovažali na plažo novo mivko, so se nekateri s psi sprehajali po tej mivki. Psi so seveda na mivki opravljali potrebo. Naslednji dan pa so mamice na to »pogojeno« mivko pripeljale otroke. Sprašujem se, kje sta komunalna in sanitarna inšpekcija? Nekaj lokalov na plaži nima niti stranišča. Kam hodijo na potrebo njihovi obiskovalci? Najhujše pri vsem pa je, da se najemniki prostora na plaži do krajanov Portoroža obnašajo arogantno. Če jih prosimo za malo miru, se nam posmehujejo in glasbo navijejo še bolj glasno. To je nasilje nad nami, krajan.

Sprašujem županjo in občinske svetnike, kje so v nočnih urah. Se kdaj sprehodijo po Portorožu? Jih ta »lepota« nočnega življenja nič ne moti in skrbi?

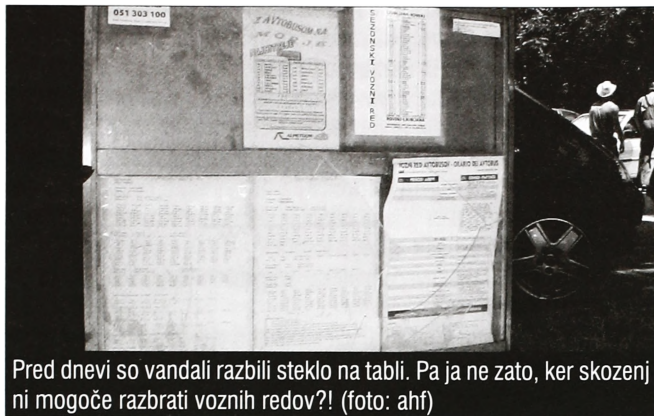
Prebivalka Seče (naslov v uredništvu)

NOVI DAROVALCI SERAŽINU

V humanitarni akciji Rdečega križa za pomoč **Borisu Seražinu** so na novo darovali: Ileana Obrenovič (2.000 SIT), družina Langeršek 10.000 SIT in agencija Maona 50.000 SIT. Doslej zbrano vsoto (206.500 tolarjev) smo Borisu že izročili. Družina se je istočasni okvari njihovega avta ter Borisovega invalidskega vozička znašla v nenadejani denarni stiski. Oboje pa pomeni Borisu edino okno v svet. Z akcijo pa vsekakor nadaljujemo. Pozivamo posameznike, družine in podjetja, da Borisu pripomorejo do cilja – študija japonologije.

Svoje prispevke lahko nakazete na TRR Območnega združenja Rdečega križa Piran: 10100 - 0032621580, s pripisom »za Borisa«.

NIKOJAR NI, KI BI ZAMENJAL STEKLO

Pred dnevi so vandali razbili steklo na tabli. Pa ja ne zato, ker skozerji ni mogoče razbrati voznih redov?! (foto: ahf)

Andreja Humar Fatorič iz turističnega servisa na glavni portoroški avtobusni postaji, že dolgo opozarja na problematiko voznih redov v Portorožu. Konec prejšnjega meseca se je vnovič pisno obrnila na piransko občino in koprsko avtobusno podjetje I&I. Zapisala je, da jim je počasi dovolj kritik potnikov, turistov in domačinov v zvezi z voznimi redi in drugimi nevšečnostimi na območju postaje.

»Tabla z voznimi redi, ki jo je postavilo podjetje I & I Koper, je že sama po sebi neprimerna, premajhna je in neosvetljena. Do lanskega leta so bili postavljeni vsaj večji vozni redi, z urami prihodov avtobusov, danes pa še tega ni več. Vožni redi so slabo vidni, miniaturne znake pa komajda preberejo mlajši ljudje z dobrim vidom. Tudi sama postavitev znakov je nepregledna. Legenda je napisana le v slovenskem in italijanskem jeziku, kar je za turistični kraj s pretežno nemško in angleško govorečimi gosti nesprejemljivo. Pleksi steklo je ves čas umazano in preplepljeno z lepilnim trakom. Pred dnevi pa so ga vandali razbili in nikogar ni, ki bi to opazil in kakorkoli ukrepal... » je med drugim zapisala ogorčena podjetnica.

ANTENE

Letošnjega junija je podjetje mobilne telefonije Simobil zaprosilo portoroško krajevno skupnost za soglasje, ki bi jim na šentjanskem vodnem zbiralniku Rižanskega vodovoda Koper, poleg njihove že nekaj let delujoče bazne postaje, omogočilo še vzpostavitev mikrovalovne zveze na relaciji Šentjane-Ankaran.

Portoroška krajevna skupnost se je z oddajniki na vodnem hramu šentjanskega hriba ubadala že leta 1997. Najprej je svojega na vodni objekt postavil radio Capris, za kar je bila z Rižanskim vodovodom sklenjena tudi pogodba. Lastniku zbiralnika je tukajšnja upravna enota nato dovolila postavitev antene za oddajanje signala za meritve vode v rezervoarju. Nazadnje je svoj oddajnik namestil še radio Tartini. Pristojni organ pa nobeni od radijskih postaj ni izdal gradbenega dovoljenja, zato si tudi nista mogli, kot je sporočil republiški inšpektor pri Ministrstvu za okolje in prostor, pridobiti uporabnega dovoljenja za oddajanje. Portoroška krajevna skupnost je o tem obvestila piransko upravno enoto in občinski urad za urejanje prostora. Portoroški krajevni svet je tudi sklenil, da ne dovoli namestitve nove mikrovalovne povezave Šentjane-Ankaran, o dogajanjih v zvezi s postavljanjem oddajnikov na vodni zbiralnik na Sentjanah pa bo obvestil javnega tožilca.

(L. S. Z.)

MOČERAD

Gradnja nenavadne stavbe na enem od ovinkov spodnjega dela Koprške ceste v Portorožu vzbujajo pozornost. Na mestu stare istrske hiške je, stisnjen ob cesti, zrasel za ta prostor prevelik objekt. Obložen z rumeno in črno keramiko pa je tudi izredno vpadljivega, prav za prav že kar kričečega videza, zaradi katerega se ga je prijel vzdevek močerad.

Gradbeno dovoljenje kaže, da je investitor te, za Portorož nenavadne stanovanjske hiše s kletjo, pritličjem in mansardo, nepremičninska agencija Artes. V kletnem predelu so predvidena ločena stopnišča k posameznim stanovanjskim enotam, parkirišča in shrambe, pritličje bodo zasedala tri stanovanja, eno pa bo podstrešno. Iz kletnih prostorov bo speljano tudi tovorno dvigalo za osebne avtomobile, glavni vhod je predviden z vzhodne strani. Modernistična konstrukcija bo dostopna z zgornje, Letoviške poti, peš pa po javnem stopnišču med Letoviško in Koprsko cesto. Novi stanovanjski objekt, ki meri skoraj 410 kvadratnih metrov, stoji na 1229 kvadratnih metrov velikem

Novi objekt kričečega videza med krajanji povzroča polemike. (foto: až)

zemljišču, bo premoval šest parkirnih mest. Portoroški svet krajevne skupnosti, na pobudo svojih krajanov, sprašuje pristojne službe, kako je mogoče, da je bilo izdano dovoljenje za gradnjo takšnega, za ta predel nedvomno preobsežnega, stanovanjskega objekta. Razen tega predlaga še preverjanje, ali je gradnja skladna z za to območje veljavnimi prostorskimi akti ter s pridobljenimi dovoljenji.

(L. S. Z.)

ZLATO SIDRO

Pizzerija Zlato sidro
Obala 111 Lucija

Odprta vsak dan od 11. do 23. ure

**Se priporoča s pestro izbiro pic
in drugih jedi.**

ALI JE PORTOROŽ ŠE VEDNO LEP?

V Portorožu je začela delovati estetsko - arhitekturna komisija, katere pobudnik je član krajevnega sveta Dušan Puh, nekdanji odvetnik in vnet zagovornik spoštovanja pravne države. Vabilu k sodelovanju so se odzvali cenjeni slikar Zvest Apollonio, arhitekta Stanka Pustoslemšek-Koren in Valter Pikel, pravnica Manca Šnuderl, profesorica Ana Kalc Hafner ter občinski svetnik Ivan Dekleva.

Komisijo je na noge dvignila anarhija na gradbenem področju, brisanje značilnosti kulture krajine in neokusno opremljanje javnih prostorov. Povejmo naravnost: zadnje čase rastejo po Portorožu dobesedno grde stavbe, pri pozidavi se ne upošteva še tistih nekaj splošnih urbanističnih smernic, ki jih premoremo. Vsak dan bolj je naselje zanemarjeno, nekdanj svetovljansko letovišče je podobno predmestnemu sejmišču. Javni prostor postaja kolaž kulture številnih lastnikov stavb in lokalov, ki ne čutijo nobene pripadnosti kraju, po najkrajši poti bi radi le čimveč zaslužili.

Portorož je edinstvena kulturna krajina, ki jo velja zaščititi pred vdorom tujih in sodobnih vzorcev. Ne gre za zapiranje pred razvojem, ampak za opiranje razvoja na obstoječe vrednote. Staro arhitekturo je nujno ohraniti, vse kar je novega, pa mora staro plemenititi in ne razvrednotiti.

Prepletenost človeka in krajine poznamo že iz preteklosti. Zaščita kulturne krajine odraža visoko civilizirano družbo, ki zna ceniti svoje korenine, jo uspešno trži in ohraniti za prihodnje rodove. V 5. členu Eropske konvencije piše: »Država bo krajine zakonsko priznala kot bistveno sestavino človekovega okolja, kot izraz raznovrstne skupne kulturne in naravne dediščine ljudi in temelj njihove istovetnosti.«

Nova komisija meni, da bi piranska občina morala zaježiti širjenje neestetskih in nehumanih elementov, kakršnih je prav v poslednjem obdobju zraslo največ. Občina pripravlja poseben odlok, a samo to ne bo bistveno izboljšalo stanja. Nemara bi bilo treba razmišljati širše: o ozaveščanju krajanov, izobraževanju mojstrov, odgovornosti arhitektov ... Člani komisije so se tudi dogovorili, da si bodo najprej postavili merila in standarde, ki bodo služili kot osnova za presojo, kaj je dobro in lepo in kaj ne sodi v kraj. K delu so povabili še piransko mestno arhitektko Majdo Skrinar, ki je na kratko predstavila študijo o opremljanju javnega prostora, v kateri so navedeni slabi in dobri zgledi opremljanja javnih prostorov z urbano opremo (klopi, svetila, otroška igrala, senčniki in senčila, tlak, stoli in mize, stojala za kolesa, obvestilne oznake in vitrine, cvetlične posode, prometne ovire, ograje, mejniki, vodne pipe, kioski, stojnice, smetnjaki, ureditev okolice dreves). Smisel vsega prizadevanja pa ni nič drugega kot ta, da bi Portorož in drugi kraji v občini postali lepši, ne samo zaradi obiskovalcev, ampak predvsem zaradi krajanov, ki so duša vsakega naselja.

Omamni kaktusovi cvetovi...

Teorija relativnosti: en las v juhi je relativno veliko, precej las na glavi je relativno malo.

FELOLUX d.o.o

Trgovina, izvajanje in proizvodnja

Padna 5, 6333 Sečovlje

**ELEKTRO, RAZSVETLJAVNA,
VODOVODNIH,
OGREVANJA,
PLINSKIH,**

Liminjanska 111, 6320 Lucija

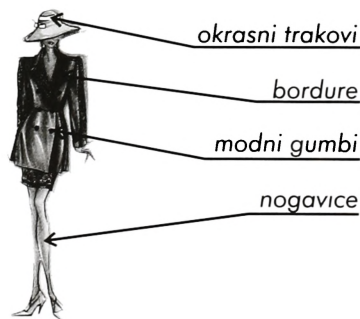
(v obrtni coni)
Felix & Flavio
GRIZON

Tel.: 05/677-22-82

» Več kot čistilnica «

- kemična čistilnica
- šiviljska popravila
- vse za šivanje
- nogavice Levante in MURA

Liminjanska 78 - Športna dvorana Lucija
tel.: 05/677-97-90

V Luciji nekateri stanovalci pridno zasajajo zelene površine pred svojimi stanovanjskimi stolpiči. Tako smo pred enim od njih, tik ob štiripasovni cesti, naleteli na takšne dve agavi spoštljivih dimenzij in temu primerno častitljive starosti, ki sta v dolgih letih svojega življenja uspeli kljubovati včasih njima neprijaznim temperaturam, sedanje pa so zanju zagotovo prava mana z neba.

SPREHAJALIŠČE PO ODLOMKIH

Površine pred poslovnimi prostori – trgovinami, gostišči in drugimi – ob portoroški promenadi oziroma pločnikih, pokrite s streho, so namenjene pešcem. Ščitijo jih pred soncem in dežjem. Danes so marsikje zasedene z gostinskimi mizami, stoli, senčniki, reklamnimi oznakami in drugo opremo, torej neprehodne. Vrniti bi jih morali sprehajalcem.

XXVII. PIRANSKI GLASBENI VEČERI

Mednarodni festival komorne glasbe

Križni hodnik Minoritskega samostana
Sv. Frančiška, Piran

22. 7., petek
* 21.00

ANIELLO DESIDERIO (kitara)
L. Albeniz, E. Pujol, P. de Lucia, J. Rodrigo,
M. de Falla, J. Turina, M. C. Tedesco

29. 7., petek
* 21.00

CHRISTIANO ROSSI (violina)
SONJA PAHOR (klavir)
G. Tartini, L. Beethoven, J. Brahms

5. 8., petek
* 21.00

ANJA BUKOVEC (violina)
BOJAN GORIŠEK (klavir)
Franck, Pärt, Lazar, Piazzolla

13. 8., sobota
* 21.00

Komorni godalni orkester
SOLISTI PIRANESI
Umetniški vodja: prof. Primož Novsak
Solisti: Oksana Pečený, Anja Bukovec,
Lana Trolovšek (violince),
Keiko Tamura (klavir)
G. Tartini, J.S. Bach, W.A. Mozart,
B. Bartók

15. 8., ponedeljek
* 21.00

CELLOMANIA - Ansambel violončelov
Umetniški vodja: Valter Despalj
Solisti: Sabina Cvitlak (soprani), Karmen Pecar,
Marie Spaemann, Luka Sulic (violončle)
F. Kulpert, F. Schubert, A. Dvorak, P.I. Čajkovski
Vstopnice po 2.500 SIT so že v prodaji!

AVDITORIJ

Portorož - Portorože

info: 05 / 67 66 777, www.avditorij.si

Sponzor koncertov
ljubljanska banka

ŠE EN ZABOJNIK, TOKRAT ZA ZBIRANJE PLOČEVINK

Občinsko komunalno podjetje, Okolje Piran, nadaljuje z uveljavljanjem sodobnega načina zbiranja odpadkov, ki temelji na višji zavesti prebivalstva o skupni odgovornosti za naše okolje. Potem, ko na tako imenovanih

Seriji zabojnikov se je pridružil še eden, v katerem bomo odslej zbirali pločevinasto embalažo. Koliko neki se jih bo še nabralo v vrsti? In koliko jih lahko še postavimo, da ne bodo (preveč) znakazili naših ulic? (foto: Isz)

ekoloških oazah že nekaj časa ločeno odlagamo različne vrste odpadkov, se je letošnje poletje prvotnim posebnim zabojnikom - za papir, steklo ter plastiko (z zbiranjem tega materiala, po katerem bodo naši zanamci morda našo dobo poimenovali plastična, smo začeli najkasneje) - pridružil nov zabojnik, namenjen zbiranju pločevine. V zabojnik modrega pokrova in z napisom »pločevinke/barattoli« po novem torej odlagamo: pločevinke piva, sokov in drugih napitkov ter ostale pločevinaste posode konzervirane hrane. Razume se, da naj bodo odvržene pločevinke prazne in čiste, kot tudi, da je novi zabojnik namenjen izključno pločevini. (L.S.Z.)

SPROŠČENI VEČERI SLAVKA IVANČIČA

Znani popevkar **Slavko Ivančič** ima v Cafe Centralu portoroškega Grand Hotela Palace občasne četrtkove Talk showe. Gostil je že podpredsednika državnega zbora dr. **Marka Pavliho**, novinarja in tekstopisca **Mefa**, nazadnje pa še brate **Marušič** iz Kopra. **Dragan**, mednarodno uveljavljeni matematik, dobitnik Vegove nagrade in redni profesor Pedagoške fakultete v Ljubljani, **Dorjan**, doktor medicine, danes državni sekretar na ministrstvu za zdravje, in najmlajši **Andrej**, psihiater, direktor Inštituta za varovanje zdravja v Ljubljani, so skupaj z Ivančičem, ki je zapel nekaj svojih popevk, hkrati pa se je izkazal tudi kot odličen povezovalac, pripravili prijeten, duhovit večer, ob katerem se je številno občinstvo sprostilo. Takšna srečanja nedvomno dvigajo Portorož na višjo raven. (až)

Teni Computers

Teni d.o.o. Portorož

Liminjanska 96

tel: 05/6778-300

fax: 05/6773-225

Servis in prodaja računalniške opreme

e-mail: info@teni.si <http://www.teni.si>

KO KULTURA PRAZNUJE, JE PRAZNIK ZA VSE MESTO

V Piranu bi bilo boljše, če bi bilo večkrat tako, kot je bilo sobotnega večera na 18. junija dan, ko so se ljubitelji druženja ob lepem najprej zbrali v galeriji Gasspar, kjer so člani najbolj delavnega piranskega društva Anbot pripravili zaključno razstavo svojih v zimskih večerih skrbno restavriranih predmetov iz zakladnice kulturne dediščine (za september se že pripravljajo na veliko prireditev Dnevoev evropske kulturne dediščine). Potem so lahko odšli v Mestno galerijo na otvoritev razstave nekaterih slovenskih slikarjev, katerih ustvarjanje je predstavil dr. Bernik in, če so si želeli še lepega, še v Pečaričevo galerijo, v katero je vabila množica plapolajočih lučic, na razstavo Kavdija Tutte ter domačinke Mire Ličen-Krmpotič, kjer je na koncu mnoge navdušilo igranje članov glasbeno nadarjene družine Battista. Za smetano so si ob muzejski noči lahko ogledali še bližnji Pomorski muzej Sergeja Mašere, katerega vrata so bila odprta v kasne večerne ure. Najvztrajnejši pa so se lahko z organiziranim prevozom odpeljali do koprškega Pokrajinskega muzeja na menda rimsko gostijo. To ti je bila noč! Na sliki so številni obiskovalci razstave društva Anbot. (tekst in foto: L. S. Z.)

Piranski občinski svet je na 22. seji konec maja potrdil investicijski načrt rekonstrukcije osnovne šole Vincenzo de Castro v Piranu. Obnavljati naj bi jo začeli jeseni, pouk v novi šoli pa naj bi se začel že prihodnje šolsko leto. Naložba je ocenjena na skoraj 500 milijonov tolarjev. (foto: až)

SKUPNA LITERARNA AKCIJA KNJIGARNE LIBRIS IN PORTOROŽANA

Pravilen odgovor na nagradno vprašanje iz prejšnje številke se glasi: **Silvo Fatur**

V prejšnji številki Portorožana smo vam, dragi bralci, postavili nagradno vprašanje »Kdo je avtor knjige OČE IN SIN IN ZAGORSKI ZVONOVI?«, ki je nedavno izšla pri založbi Libris. Prejeli smo tri dopisnice, v sva s pravilnim odgovorom. **Karin Bossman, Nika Sta-rešinič** in **Luka Rudl** (vsi iz Lucije) so pravilno zapisali, da je avtor knjige Silvo Fatur. Izjemoma, ker je to prvič, bomo s knjigo nagradili vse tri pošiljatelje. Nagrado lahko prevzamejo v knjigarni Libris na Trgu bratstva 9 (vhod iz Župančičeve ulice) v Piranu.

Pripravili pa smo že novo nagradno vprašanje:

KAKO SE JE V ANTIKI IMENOVALA REKA DRAGONJA?

Pravilen odgovor napišite na dopisnico in pošljite do 22. avgusta na naslov: **Knjigarna Libris, Trg bratstva 9, 6330 Piran**. Pripisite vaše podatke in telefonsko številko.

Javno žrebanje bo v četrtek, 25. avgusta, ob 19. uri, v knjigarni Libris v Piranu. Med praviimi odgovori bomo izžrebali nagrajenko ali nagrajenca, ki bo prejel/a knjigo **Alberta Pucerja Popotovanje po Slovenski Istri**.

Knjiga, v začetku poletja je izšla pri založbi Libris, obsega 270 strani, v njej pa je tudi več kot 500 barvnih fotografij. Je turistični in kulturno-zgodovinski vodnik, ki nas popelje po Slovenski Istri od obale do zaledja, skozi največja mesta in najmanjše vasi. Skupaj s knjigo je izšla tudi zgoščenka z istrsko ljudsko glasbo *Uni ki kanta, na slabo ne pansja!*

Izid žrebanja bo objavljen v prihodnji številki Portorožana. Nagra-jenec bo o nagradi obveščen. Srečno!

WC TUDI ZA LJUDI

Piranski urad za gospodarske dejavnosti in turizem ugotavlja, da na območju od parkirišča na Fornačah do trgovsko-poslovnega centra v Luciji ni nobene posode za pasje iztrebke! Ker je to eno najlepših in najbolj obiskanih sprehajališč, bi nas morala še posebej skrbeti njegova čistoča. Urad prosi Javno podjetje Okolje, naj naroči deset posod za pasje iztrebke (WC - HOW). Ponekod pa smo končno opazili že tudi nekaj prenosnih začasnih stranišč za ljudi!

GLI APPUNTAMENTI DELLA COMUNITA' AUTOGESTITA DELLA NAZIONALITA' ITALIANA DI PIRANO:

LUGLIO

* **Da lunedì 4 luglio a venerdì 8 luglio** nella sala dei fiori di casa Tartini **CORSO di teoria** per gli allievi del corso di chitarra guidato da Vanja Pegan.

* **Sabato 9 luglio** sotto il ponte di Sicciole **SAGRA DEI SALINAI A SICCIOLE**.

AGOSTO

* **Martedì 23 agosto** alle ore 21.00 nella sala delle vedute di casa Tartini **CONCERTO** del duo pianistico Blanco- Cortez (Spagna).

* **Sabato 27 agosto** dalle ore 16.30 nelle saline di Lera **raccolta del sale** nel campo salario del comune e ritorno a Pirano.

* **Domenica 28 agosto 2005** dalle ore 10.00 alle ore 12.00 e dalle 16.00 alle 18.00 **programma culturale** in piazza Tartini.

Ritosa

NAJVEČJA PONUDBA

KOLES NA OBALI

NAJBOLJSE RAZMERJE

BLAGOVNA ZNAMKA - KVALITETA - CENA

SVETOVANJE - SERVIS

Ugodna prodaja na 6 ali 12 obrokov. gotovinski popust in staro za novo.

Kolesarski center »Ritoša«, Izola tel.: 05/6401-240, 6415-337

ritosa@siol.net

www.ritosa.si

INVAZIJA ŠČURKOV V LUCIJI NE POJENJA

Prebivalci vrstnih hiš v zgornji Luciji se že nekaj let pritožujejo nad povečano navzočnostjo ščurkov. Sumijo, da so se zalegli v skladišču opuščenega marketa v Vojkovi ulici. Ker se takrat golazni ni takoj radikalno zatrla, so se postopoma razmnožili na širšem območju. Ščurki se pojavljajo na ulicah in v stanovanjih, to pa vzbuja vse prej kot prijetne občutke.

Poklicali smo dr. **Janeza Pišota** iz kopske enote Zavoda za zdravstveno varstvo Maribor, ki se ukvarja s to problematiko. Zagotovil je, da se njihova služba odzove na vse pozive in da se s problemom spopadajo po svojih najboljših močeh.

»Ščurki za razvoj potrebujejo toploto, vlago, hrano. Ob vročini, ki smo ji priča ter nizkemu vodostaju in pomanjkanju vode je njihov vir lahko povsod: v zapuščenih kletah, garažah, zabojnikih. Naš zavod izvaja dezinfekcijo povsod tam, kamor nas pokličejo. Na javnih površinah - denimo v kanalizacijskih jaških - dezinfekcijo izvajamo skupaj z Javnim podjetjem Okolje. Lahko pa nas pokličejo tudi zasebniki, s tem da gredo stroški dezinfekcije na njihov račun. Cena dezinfekcije se giblje med 12.000 in 15.000 tolarji,« je povedal dr. Pišot.

Prizadeti stanovalci z ravnanjem poklicanih služb niso povsem zadovoljni.

»Ne trdimo, da poklicani ničesar ne postorijo okrog te problematike. Kadar jih pokličemo, se večinoma odzovejo. Posamične akcije pa so odločno premalo, da bi dokončno zatrla to hudo nadlogo. Problem bi rešila šele široka dezinfekcijska akcija na javnih in zasebnih površinah na celotnem področju zgornje Lucije,« je povedala prizadeta stanovalka.

Andrej Žnidarčič

Komunizem si je zagotovo izmislil politik,
znanstvenik bi najprej preizkusil na miših.

NOVO POSTAJALIŠČE V LUCIJSKI OBRJNI CONI

S prvim junijem so podaljšali avtobusno progo lokalnega javnega prevoza, ki je proti postaji na Vojkovi ulici doslej obračala pri postajališču osnovne šole Lucija. V poletnem obdobju, do srede septembra, bo del avtobusov vozil po podaljšani liniji do območja obrtne cone (postajališče Tuš). Doslej pri potnikih kakšnega posebnega zanimanja za to postajališče še nismo opazili. Morebiti pa je to le stvar pre-slabe obveščenosti. Nekateri celo menijo, da bi bilo najenostavnejše progo permanentno podaljšati, saj naj bi bilo potencialnih potnikov za območje obrtnega središča dovolj. Šolarji, ki so se z zaposlitvijo preko študentskega servisa odločili izboljšati svoj osebni proračun, pa menijo, da bi jim koncesionar lahko omogočil nakup voznega abona-menta ne samo med šolskim letom, ampak tudi med (delovnimi) počitnicami.

Štafeta lucijske OŠ srebrna na DP

Konec maja je bil v Ljubljani državni atletski finale osnovnošolcev. Na tekmovanju so sodelovali najuspešnejši s področnih prvenstev. Z dobrimi nastopi so nase opozorili lucijski osnovnošolci. Najuspešnejša je bila štafeta 4x100 metrov, ki je v močni konkurenci osvojila drugo mesto in pri tem dosegla tudi osebni rekord (48.26). Na sliki od leve: **Nik Pletikos, Alen Redek, Rok Bužekijan in Keni Kolarič.** (foto: et)

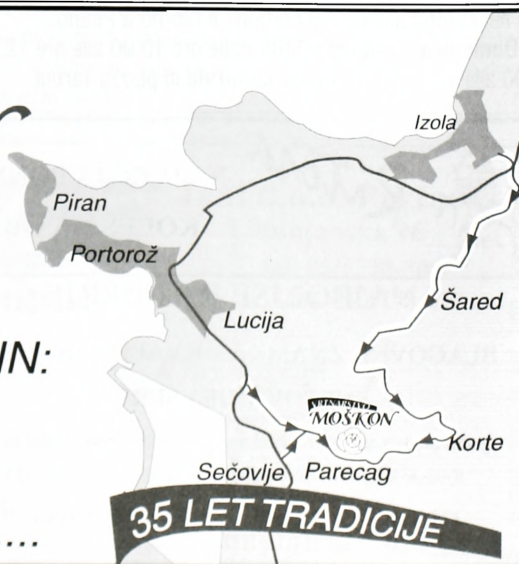
**VRTNARSTVO
MOŠKON**

Parecag 31, tel.: 05 672 20 10

VELIKA IZBIRA OKRASNIH RASTLIN:
za parke, vrtove, cvetlična korita

SADIKE:

pelargonij, verben, daliet, enoletnic

35 LET TRADICIJE

FAROSOVH PET ŠTUDIJSKIH LET

Društvo Faros Piran – Univerza za tretje življenjsko obdobje je 1. junija praznovalo peto obletnico ustanovitve. Zamisel o društvu se je porodila gospe Fanči Kuhar, ki je k sodelovanju pritegnila še gospo Magdo Kezunovič in gospoda Gustava Guzeja. Portorožan je v tistem času objavil anketo, ki naj bi pokazala, kakšno je zanimanje občanov: odziv je bil več kot vzpodbuden in Faros je nastopil svojo pot. Prvi krožki in predavanja so potekali v OŠ Lucija, saj je ravnateljica, gospa Jelka Pečar društvu ponudila proste razrede. Že naslednje leto pa je priskočila na pomoč županja, gospa Vojka Štular, in društvo se je vselilo v prostore nekdanjega samskega doma v Luciji. Uredili so jih člani sami s preko 2000 urami prostovoljnega dela. Danes je v Tretjo univerzo vpisanih več kot 200 članov, ki v društvenih prostorih za svoj prosti čas in ustvarjalnost lahko izbirajo med 33 krožki in delavnicami (in zagotovo je – kot pravi Fanči Kuhar – to edina univerza, kjer so predavatelji mlajši od študentov).

Začetek ni bil rožnat, saj je bilo treba pridobiti mentorje in predavatelje, zagotoviti kakovost dela krožkov, sestaviti urnike in še marsikaj.

Dva prostora v pritličju in tri v prvem nadstropju so člani društva očistili in obnovili z več kot 2000 urami prostovoljnega dela. Uredili so tudi okolico in napeljali centralno ogrevanje. Sponzorji so pri tem igrali pomembno vlogo – zlasti občina.

Dejavnosti društva so se začele z dvema krožkoma računalništva, v času, ko je bila članarina edini finančni vir.

Likovni pouk, krožek keramike in hobby program so raj na zemlji za vse, ki nosijo v sebi ustvarjalne sile. Semkaj bi lahko uvrstili tudi klekljarice, saj je čipkarstvo del slovenske ljudske umetnosti.

Letos so se prostovoljke društva vključile v Unicefov projekt šivanja punčk iz cunj (v Sloveniji poteka že več let). Kljub materialnim težavam so v kratkem času izdelale in prodale 40 izjemno lepih punčk (vsaka ima svoj certifikat!).

Pripravila:
Sonja Požar

Posnetki:
Arhiv društva in
Genio Zadkovič

Konec maja je bil v Avditoriju 5. občni zbor društva. Ob tej priložnosti so člani pripravili kratko prireditev (svoje točke so prispevali pevski zbor društva, literarni krožek in plesna skupina), o delu društva pa sta spregovorili gospa Fanči Kuhar in sedanja predsednica društva, gospa Jelka Župan. Člane je pozdravila tudi piranska županja in jim čestitala za uspehe ter dobro voljo, s katero se lotevajo društvenih dejavnosti (zaradi stiske s prostorom nismo omenili vseh, kakor tudi ni prostora za vsa imena požrtvovalnih animatorjev in drugih prostovoljcev).

NEPONOVLJIVI 10. JUNIJ

Gimnazijo so ukinjali z izgovorom, da občina Piran ne potrebuje izobražencev, da turizem kot prvenstvena občinska panoga potrebuje predvsem kuharje in natakarje. Danes imamo v Piranu turistično industrijo in ta res išče predvsem kuharje in natakarje. Izobraženc tisto pečico, ki jih turizem take vrste potrebuje, pridejo od drugod. Takratna politična elita še vedno zaseda vodilna mesta z dobrimi plačami, za svoje občane pa je priskrbelo slabo plačana nizka delovna mesta. Maturanti prve piranske gimnazije želimo, da bi se današnja mladina ob naših izkušnjah česa naučila, da bi bila tako uporna, kot smo bili mi, in ne bi klonila pod pritiski politikov in ekonomistov. Da bi ji uspelo, kar nam ni: preobraziti svoj kraj iz sveta slabo plačanih turističnih in gostinskih delavcev v svet, ki išče izobražene ustvarjalne ljudi.

Današnja družba nudi slabo osnovo za tako pot. Temelje bo treba ponovno utrditi. Pri gradnji temeljev bo glavni material etika.

V Avditoriju se je iskal sedež več...

Legendarni Božo je po svečanem nagovoru požel huronski aplavz.

DRAGOCENA KNJIGA

Gimnazija v Piranu je bila ustanovljena leta 1961, leta 1984 je bila ukinjena, ponovno pa je bila obujena leta 1993. Zbornik je posvečen gimnaziji iz obdobja 1961 – 1984. Predstavljena je šolska kronologija, podrobnosti iz življenja na šoli, objavljen je seznam četrtošolcev, predavateljev in stalnega osebja ter prispevki tedanjih gimnazijcev, njihovih profesorjev in ravnatelja **prof. Božidarja Jevševarja**, predstavljeni pa so tudi prispevki iz gimnazijskih glasil in ustvarjalnost v poznejših letih. Člani uredniškega odbora so: **dr. Vera Marasapin Čarman, Livija Sikur Zorman, prof. Božidar Jevševar, Nada Kozina, Nadja Marušič in Robert Kovšca.**

Ganjenost, vznesenost... a tudi priložnost za bolj veselo skupinsko fotografijo.

Program so v celoti izvedli nekdanji dijaki šole. Na sliki moderatorja Jana Dolinšek (v šolskih letih Čepregi) in Matjaž Murko.

»...Ko je bila ustanovljena nova gimnazija, so se med zagovorniki za obuditev šole pojavili tisti, ki so porušili prejšnjo, kar je tudi nemoralno dejanje, čeprav se je to zgodilo potem, ko se je Slovenija že osamosvojila in smo sprejeli nov družbeni red. Ti ljudje so podobni piromanu, ki je na celjskem območju podataknil več požarov, pri njihovem gašenju pa se je pojavil kot prvi gasilec. Pocetje teh ljudi, ki rusijo in nato obnavljajo je obsojanja vredno...« Iz svečanega govora Boza Jevševarja. (celoten govor je objavljen na www.slovensko-morje.net)

Dekleta, ki so na piranski gimnaziji maturirala leta 1974, s svojim ravnateljem Božom več kot 30 let potem... (od leve: Čedomira Vranič, Božidar Jevševar, za njim Livija Sikur, Edita Kopat in Lilijana Prihavec, ki se je na gimnazijsko srečanje tistega večera pripeljala iz Švice - vsem smo pripisali samo deklinške priimke).

KAKO DO ZBORNIKA

Zbornik Prva slovenska gimnazija v Piranu je naprodaj na sedanjih gimnaziji v Piranu (na Bolniški ulici) in stane 4000 SIT. Izkupiček je namenjen sedanji gimnaziji, saj so izid publikacije in organizacijo prireditve omogočili številni sponzorji.

Na začetku smo, mnogi s solzami v očeh, vzneseno zapeli himno gimnazijcev Gaudeamus igitur...

slovensko-morje.net
Vse o slovenskem morju na enem mestu

NAŠ BOŽO

Desetega junija ni bil v portoroškem Avditoriju noben kongres, ne filmska uspešnica, še manj gledališka komedija ali kakšen pevec zabavne glasbe. Zbrali so se nekdanji maturanti in njihovi profesorji z nekdanje piranske gimnazije, ukinjene leta 1984. Zvezda večera je bil njihov ravnatelj profesor **Božo Jevševar** ali **Božo**, kot so mu ljubkovalno rekli njegovi gimnazijci. Noben politik v državi ni danes sposoben privabiti 600 izobražencev, takšne intelektualne smetane, kot Božo.

Večer je bil seveda »nabit« z mnogimi znanimi obrazi iz javnega življenja...

Zgoščenko s fotografijami (537 posnetkov) s prireditve »44 let piranske gimnazije« v portoroškem Avditoriju lahko naročite po telefonu 031/681-997 (Marijan Šabič).

Nekoč simpatične dijakinje, danes nič manj simpatične gospe...

Reportažo so pripravili nekdanji gimnazijci. Fotografije so prispevali: **Edita Kopat**, **Marijan Šabič** in **Sašo Stepanov**

Stanovanjski kredit NLB.

Za več prostora in udobja.

Nakup, gradnja ali obnova nepremičnine je velika stvar. Tako velika, da jo brez svetovanja finančnih strokovnjakov in pomoči stanovanjskega kredita posameznik le stežka izpelje.

Pripravljene imamo kredite za vse namene, med njimi je prav gotovo tak, ki bo prilagojen vašim željam in potrebam.

Vabimo vas, da se **oglasite v najbližji poslovalnici NLB** in skupaj z našim strokovnjakom izberete kredit, ki vam bo najbolj ustrezal. Obširnejše informacije o stanovanjskih kreditih NLB pa dobite tudi **na spletnem naslovu www.nlb.si** ter **na brezplačni številki 080 15 85.**

Ljubljanska banka

Nova Ljubljanska banka d.d., Ljubljana

Poslovalnica Lucija

STRATEŠKE USMERITVE V RAZVOJU TURIZMA OBČINE PIRAN

Kdor je prebral dokument z gornjim naslovom, ki ga je pred nedavnim sprejel občinski svet, ga je morda prevzel nekakšen tesnoben občutek. Po kratkem premisleku pa si je rekel, da gre za še en plačan serijski izdelek vsem nam znanega avtorja, zato večje škode ne more povzročiti. Če želimo resno, dobronamerno in brez sprenevedanja govoriti o razvoju turizma v občini Piran, moramo najprej ugotoviti, kako se je ta v preteklem obdobju razvijal in potem pretehtati, ali lahko gremo po isti poti naprej ali pa se odločimo za drugo in drugačno pot.

Najbrž smo občani, občinski politiki in gospodarstveniki soglasni v tem, da je bila in da mora tudi vnaprej osnova za tukajšnji turistični in gospodarski razvoj ostati hotelski turizem. Turizem v zasebnih sobah in avtokampih, kongresni in navtični turizem, trgovina, storitve in vse drugo pa so nujne spremljajoče dejavnosti razvoja turističnega gospodarstva. Če je torej hotelski turizem osnova, potem lahko nesporno ugotovimo, da se tukajšnji turizem v zadnjih desetletjih ni razvijal, marveč nazadoval. V dveh desetletjih smo

Foto: Heidi Mikuž

zgradili le hotel Oleander v Strunjanu. Medtem je že dve desetletji zaprt stari hotel Palace. Enega od vodilnih hotelov Jadranko smo spremenili v apartmanski objekt. Podrli smo hotel Helios in tudi Istra že dolgo ni več hotel. Področje Vojkovega doma in Virginije je prav tako že predolgo prepuščeno zobu časa. Hotela Punta v Piranu prav tako ni več. Število zasebnih turističnih sob se je od približno 5000 pred dvajsetimi leti prepolovilo. V počitniških domovih je bilo tedaj prav tako 5000 ležišč. O njih se v zadnjem času enostavno ne govori več. Bili so razprodani in so danes večinoma v zasebni lasti in spremenjeni v počitniška stanovanja. Medtem pa smo potihoma, stihijno in brez strategije, ki bi sledila nekemu interesu gospodarskega razvoja občine, s pospešenim tempom in na vseh koncih gradili počitniške apartmaje. Gradili so jih gradbeni lobiji in jih po cenah, ki so bistveno višje od tistih v središču Ljubljane, prodajali kupcem, ki so povpraševali le za lep objekt s pogledom na morje. Če bomo s takšnim razvojem nadaljevali, bomo celo občino spremenili v Piran, ki ga, kot pravilno ugotavlja **Igor Bizjan**, vedno bolj obvladujejo klošarji in »vikendaši«. Medtem nam je iz tega prostora uspelo pregnati poslovno zelo uspešno Drogo. Upati smemo, da nam bo v zadnjem trenutku uspelo rešiti pred propadom vsaj hotel Palace. Osnova uspešnega turizma je dobra turistična infrastruktura. Zanj bi morala skrbeti občina in država. To so v prvi vrsti prometnice, parkirišča in kopališča. Država se je uspešno polastila igralniškega denarja, v turistično infrastrukturo v Portorožu in Piranu pa medtem ni bilo nobene pomembne naložbe. Za igralnico slišimo le ob aferah; za turistično okolje ne stori ničesar več. Prometnico skozi center Portoroža že dolgo samo verbalno vkopavamo in zakopavamo. Enako se dogaja s prepotrebni parkirišči v Piranu, Portorožu, na Belokriški. Podobno usodo bo očitno doživela tudi predvidena gradnja ceste iz Lucije proti Piranu. Parkirišča so nesporno dobrina, ki nam jo najbolj primanjkuje. Ob hotelu Bernardin so s parkirišči, ki bi jih lahko z gradnjo v etažah skrili pod zemljo, degradirali veliko dragocenega prostora. Za Piran in Portorož pa je bila medtem zgrajena le parkirna hiša ob pokopališču. Zaušnici, ki je v zvezi z oporečno vodo na portoroški plaži priletela iz Bruslja, je sledila ploha opravičil odgovornih.

Ob tem pa so se dobronamernim sprehajalcem ježili lasje ob malomarnosti tistih, ki ob morju služijo lepe denarce, ne poskrbijo pa za to, da bi iz piranskega mandrača in ob portoroških kopališčih pobrali nesnago, ki slehernemu jemlje veselje do kopanja. V občini se tako uspešno uresničuje le strategija zelene občine, ki nasprotuje kakršnikoli gradnji novih turističnih zmožljivosti, vse drugo pa gre svojo stihijno pot naprej, na kateri so glavni akterji gradbeni lobiji in prostorski fundamentalisti.

Jakob Čemažar

KOMENTAR OB 120-LETNICI TURIZMA

Sem proti turizmu, zato ker nam jemlje obalo in morje, ker spreminja identiteto krajev, in nenazadnje, ker v nobeni gostilni v Piranu ne moreš jesti domače hrane. Ješ pa lahko dunajski in pomfrit, škampe, orade in brancine ipd. Predvsem pa sem proti turizmu zato, ker bistveno premalo - če sploh kaj - vlaga v družbeno infrastrukturo. Uporablja morje, obalo, ceste, zelenice, javne površine in še kaj, zaslužek pa gre v privatne žepke. Pri tolikem turizmu in tolikih turistih so ceste slabe, brežine neurejene, ni pešpoti in kolesarskih stez, ni garažnih hiš, ni dostojno urejenega javnega cestnega prometa, da o morskem niti ne govorimo. Kje so novi mestni parki, športne površine! Piranski atleti morajo trenirati v Kopru, plavalci pa ob sedmih zvečer v hotelskem bazenu, saj svojega seveda ne premorejo. Skratka, v piranski občini na račun turistične industrije ne bogati celotna družba, pač pa zgolj posamezniki. In to na račun morja, obale, prostora, na račun naravnih virov, ki so last nas vseh. V posmeh trajnostnemu razvoju in potrebam bodočih generacij. Če odmislimo delovna mesta, dobi celotna družba od te silne turistične požrtije le drobtinice. Seveda pa dobi vse stranske posledice, od visokih cen, intenzivne pozidave in gneče na cestah, do velike porabe pitne vode ter ogromnih količin komunalnih odpadkov in odpadkov. Med dolgoročno pomembnimi posledicami pa velja omeniti še (raz)prodajo občinskih zemljišč ter sprejemanje prostorskih dokumentov, v katerih so interesi lokalnega prebivalstva in družbena infrastruktura pomembni toliko kot sneg, ki je lani pobelil Piran. Ljudje bi vse te negativne posledice turistične industrije tudi potrpeli, če bi bil splošen učinek pozitiven. Osebnostno mislim, da o pozitivnem učinku, v smislu družbe kot celote, ne moremo govoriti.

Robert Turk

Prejeli smo:

PLAŽA PORTOROŽ: KOMPLEKS ZABAVE IN REKREACIJE

Ker se je tudi letos nekaj komentatorjev obregnilo ob koncept portoroške plaže, se čutimo dolžni javnosti posredovati nekaj pojasnil. Nekatere namreč motijo različne dejavnosti, ki tvorijo celovito ponudbo portoroškega kopališča in ki po njihovem mnenju ne sodijo na plažo. Pravijo, da se plaža spreminja v zabavišče in da ni več mirno kopališče – in seveda imajo prav.

Portoroška plaža je pomemben turistični produkt naše destinacije, ne le za domačine in hotelske goste, temveč tudi za številne dnevne ali vikend obiskovalce našega kraja. Res je, da si nekateri želijo miru in da iščejo samo plažo, kjer lahko položijo svojo brisačo in se v tišini cvrejo na soncu. Ti imajo seveda številne možnosti: od nekaterih hotelskih kopališč do »divjih« plaž. Na drugi strani pa množica turistov, pa tudi domačinov, od kopališča pričakuje precej več. Pričakuje ponudbo, ki jim bo omogočila zabavo in rekreacijo. Ponudbo, ki jim bo omogočila pestro izbiro dejavnosti za sprostitve. Ti iščejo sodobno kopališče, ki je več kot le prostor za brisačo. Kopališče, ki je dejansko zabavišče. In njim je v prvi vrsti portoroška plaža tudi namenjena.

V zadnjih letih smo v plažo vložili več kot prej v celem desetletju, samo letos prek 50 milijonov SIT. Prednost ima obnova naših servisnih objektov (skladišča, sanitarije ...), ki so bili zaradi dolgoletnega pomanjkanja investicij precej dotrajani. Tako smo preteklo leto obnovili sanitarije ob Pergoli, letos ob vhodu pri Krajevni skupnosti, prihodnje leto pa bomo zaključili obnovo objektov še s centralnim delom pred Splošno plovbo. Ob tem obnavljamo tudi našo opremo: od ležalnikov in senčnikov do traktorja s sejalnikom za rahljanje mivke. Izvedli smo reorganizacijo dela po zgledu italijanskih kopališč, tako da so ležalniki in senčniki stalno postavljeni. Na ta način želimo portoroški plaži vrniti nekdanji sijaj, pri tem pa je seveda poleg urejenosti pomembna tudi ponudba.

Plaža poleg običajne gostinske ponudbe zagotavlja tudi pestro izbiro možnosti za sprostitve za vse strukture obiskovalcev, od otrok in mladine do starejših gostov. Tudi pri tem se zgledujemo po italijanskih kopališčih, ker so pač najbližji kakovostni vzor. Zato je poudarek na ponudbi za otroke (ob otroškem zabavišču tudi otroško igrišče, ki ga bomo seveda še dograjevali) in mladino (s pestro ponudbo možnosti za rekreacijo, od vodnih športov do odbojke in nogometa na mivki). Ob tem so zelo pomembne tudi številne prireditve, ki se organizirajo na plaži: od koncertov do različnih oblik animacije.

Zato je dilema »kopališče ali zabavišče«, ki se pojavlja v Portorožanu, povsem zgrešena. Sodobno kopališče je zabavišče. Je prostor, kjer se ob morju ponuja zabava. In ravno to je tudi največji potencial portoroške plaže, saj se z morjem, ki je zaradi muljastega dna rjavo, ne moremo kosati s konkurenco. Lahko pa se kosamo na podro-

čju dodatne ponudbe, ki tvori celovitost našega kopališča. In končno, lahko se kosamo pri vprašanju, ki postaja vse pomembnejše – varnost. Tako varnost pred utopitvami kot tudi varnost pred krajami. Z odličnim sodelovanjem z našo policijsko postajo smo v zadnjih letih naredili nekaj pomembnih preventivnih korakov, ki jih bomo letos še dogradili. Uvedli bomo namreč elektronske zapestnice, s katerimi bo mogoče plačevati razne storitve, tako da bodo lahko gostje imeli vse vredne predmete shranjene v sefu in se po kopališču sprehajali le z zapestnicami, ki jim bodo omogočale koriščenje različnih storitev.

Zabava in varnost! To je razvojni koncept portoroške plaže, ki smo ga začeli udeležati v zadnjih letih in ga bomo še dograjevali. S tem želimo Portorožu kot destinaciji zagotoviti sodobno kopališče, ki je nujen element privlačnih letovišč. Ob tem pa se opravičujemo tistim, ki vidijo plažo le kot prostor za mirno sončenje in občasen vstop v morje. No, tudi za te bo poskrbljeno v okviru projekta urejanja drugih kopališč v občini: od Seče do Strunjana. Portorož kot središče slovenskega turizma pa potrebuje precej več kot le to.

Sebastjan Jeretič, član uprave JP Okolje

Hoteli Bernardin so za novo pridobitev odšteli dobrih pol milijona evrov lastnih sredstev (foto: Jaka Jeraša)

NOVI BAZENI NA BERNARDINU

Na plaži ob hotelu Vile Park so Hoteli Bernardin preuredili in obnovili trideset let staro bazensko kopališče. Na površini 1.100 kvadratnih metrov sta obnovljena plavalni in okrogli otroški bazen. V večjem bazenu je urejena masažna sedežna klop, na ploščadi poleg njega pa območje s plesom vodnih curkov za otroke. Ob okroglem bazenu so postavili skulpturo kita s toboganom in osvetljeno vodno zaveso. Na ploščadi, ki je obložena z nedersečimi keramičnimi ploščicami v mavričnih barvah, je razpeta platnena senčnica za igro otrok. Mediteranski vtis poudarja dodatna hortikultura ureditev z zimzelenimi grmovnicami in palmami, hkrati pa so uredili namakalni sistem za plažno zelenico. Bazensko območje je z dodatno razsvetljavo in ozvočenjem prirejeno tudi za večerne bazenske zabave. Hoteli Bernardin so za obnovo odšteli 550.000 evrov. (p bz)

VITA

**TRGOVINA Z MEDICINSKIMI PRIPOMOČKI
NEGOZIO DI ARTICOLI
MEDICINALI**

**TRGOVSKO
POSLOVNI
CENTER LUCIJA
Obala 114, Lucija
Tel. Fax: 05 - 6771 - 310**

- Celotni program za nego zob - Zeliščni in vitaminski preparati - Naravna kozmetika za nego obraza - Vsa kozmetika in pripomočki za nego nog - Preventivne (terapevtske) in kompresijske nogavice - vozički, toaletni stoli, bergle, hodulje...

Urniki - Orarie
Ponedeljek - Petek / Lunedi - Venardi
8.30 - 12.30 / 10 - 10
Sabota / Sabato
9 - 13

KOPALIŠČE ALI SEJMIŠČE

S Pogodbo o podelitvi pravice rabe infrastrukturnega objekta je Občina Piran osrednjo portoroško plažo leta 1994 predala v upravljanje piranskemu komunalnemu podjetju Okolje. Portoroški svet krajevne skupnosti, ki je pogodbo o upravljanju podrobno preučil, ugotavlja, da uprava Okolja deluje v nasprotju bodisi s pogodbo kot tudi s strateško usmeritvijo o rabi portoroškega prostora.

Sedanja uprava komunalnega podjetja si z osrednjim kopališčkim prostorom – nekoč je veljalo za pojem imenitnosti - v zadnjih letih privoščiči takšno ravnanje, kot bi pri posegih oziroma naložbah imela popolnoma proste roke. Vsakemu le za las bolj obveščenenemu občanu je jasno, da piransko občino zaradi slabih priprav gradnje nove garažne hiše na *Arzah*, katere nosilec gradnje je bilo podjetje Okolje, predvsem analize o možnosti prodaje njenih poslovnih prostorov, ki naj bi vsaj deloma krila drago naložbo, pestijo težave. Žal se je svet občine Piran že večkrat ubadal z iskanjem rešitve problema, ki si ga je z nepremišljeno gradnjo nakopala uprava Okolja. Ne glede na končni finančni izid, so ponavljajoče razprave o problemih, ki so jih zakuhali drugi, tratenje časa občinskih institucij. To pa predstavlja samo po sebi škodo za celotno skupnost. Očitno uprava Okolja ni dorasla sprejeti nalogi, enako kot svoji nalogi ni dorasel nadzorni svet javnega podjetja, sicer bi preprečil takšne v nebo vpijoče napake, kakršna je garažna hiša

pri piranskem pokopališču. Krajevni svet v Portorožu je ocenil, da je način razpolaganja z osrednjo plažo dovolj zgovoren pokazatelj teženj vodstva njenega upravitelja, da spremeni osnovno nalogo kopališča. Namesto

ravna v ostrem nasprotju z obstoječo strategijo in brez dolžne obzirnosti do krajanov ter drugih ljudi.

Razčlemba pogodbe

Pri preučevanju pogodbe o upravljanju portoroške osrednje plaže so v svetu krajevne skupnosti naleteli na številne kršitve njenih določil. Denimo prvega člena, ki območje glavne portoroške plaže opredeljuje kot »**dobrino, ki je namenjena rekreaciji in razvedrilo občanom in turistom in kot takšna predstavlja javni infrastrukturni objekt**«. Drugi člen sicer pravi, da občina Okolju podeljuje pravico »upravljanja, rabe in izkoriščanja«, a že 6. člen določa obvezo skrbnosti dobrega gospodarja in varovanje okolja, citiramo: »...pri vsem tem pa se morajo spoštovati vsi naravovarstveni in drugi predpisi« in še »**pred vsakim posegom pridobiti vsa predpisana soglasja**.« Kot torej predpisuje 7. člen, je treba za novogradnjo z občino obvezno skleniti aneks k pogodbi, kjer »**stranki opredelita razvojne smernice, potreben obseg investicije, investicijski program in način financiranja ter druga vprašanja**«. V nadaljevanju še piše: »Okolje je dolžno na območju te pogodbe vzdrževati in razvijati kopališče skladno s **prostorskiimi akti po standardih za tak objekt**«.

V sedemdesetih letih je bilo moderno - če ni bilo celo znak napredka - zabetonirati naravne plažne površine, kot bi hoteli pokazati zmago človeške pameti nad naravo. V svetu veljajo tovrstne pameti danes za barbarske, recimo jim -betonske. In vendar jih, žal, še kar nekaj straši po naših lepih krajih...

z odpravljanjem komunalnih problemov, kot svojo pglavitno dejavnostjo, se uprava Okolja rajši bavi s prometom nepremičnin - z gradnjo in oddajanjem v najem, pri čemer

Okolje pa se z 12. pogodbenem členom tudi zaveže, da bo vzdrževalo funkcionalnost, čistočo in varnost plaže, ki bo tako lahko »**predstavljala pozitiven element turistične ponudbe Portoroža**«. Okolje odgovarja tudi za škodo, ki bi izvirala iz kršitve pogodbenih obveznosti, enako kot »**za ravnanja njenih ljudi in izvajalcev ter podizvajalcev del na predmetu te pogodbe**«. Stališče portoroškega krajevnega sveta je, da je uprava Okolja vsa zgoraj navedena določila večkratno in na škodljiv način prekršila. Toda šele podrobnejša preiskava bi lahko razkrila vse kršitve, denimo, kako je mogoče dopustiti nameščanje reklamnih megaplakatov v kopališki akvatorij, saj je za vsak prenos rabe na drugo pravno osebo potrebno

KAVARNA - SLAŠČIČARNA

MIGNON
d.o.o.

Našim strankam smo za poletne dni pripravili pestro paletu novih slaščic po receptih francoskega slaščičarja.

V zadovoljstvo naših zvestih sladkosnedov Vas vabimo, da se nam pustite razvajati in preizkusite slaščice:

Cocomisu
Viljamovka
Tartufon
Pralinee

Stari pek Vam želi dober tek

Mignon Portorož
Tel. 05 / 6749.040
Stari pek Lucija
Tel. 05 / 6771.627
Stari pek Koper
Tel- 05 / 6284.580

občinsko soglasje. Da je akvatorij še posebej varovan, ker gre za morje, pa ni treba menda ponavljati, ali pač!? In kakšna neki je lahko pogodba z gostiščem *Paco pub*, ki na gostinskem vrtu, kot primer, dovoljuje tihomorske slamnate senčnike, kot da pri nas ne bi premogli nikakršnega predpisanega urbanističnega reda glede uporabe materialov, barv ipd? Koliko plažne površine je oddano temu in drugim podjetnikom, pod kakšnimi pogoji in za kakšno ceno? Kako je uprava Okolja pridobila pravico do spreminjanja infrastrukturnih naprav za druge namene? Javnost o teh namenih ni bila obveščena – razen deloma, v primeru, ko se je maestro **Zvest Apollonio** uprl. Kakšni so izračuni za novo zgrajeno restavracijo z velikim številom sedežev na koncu tim. plažnega objekta II? Od Bernardina do marine lahko naštejemo vsaj 40 restavracij, gostov pa je malo. Ali gre tudi v tem primeru za fanta-ekonomijo kot s prodajo poslovnih prostorov v garažni hiši na Arzah?

Oddaja zemljišča brez javnega natečaja

Sedanje vodstvo krajevne skupnosti Portorož je naravnost zaskrbjeno zaradi načina upravljanja s premoženjem skupnosti. Glede na to, da je Okolje javno podjetje, v celoti last piranske občine, bi njegova uprava morala z njim upravljati ne samo kot dober gospodar, ampak kot dober gospodarstvenik. Naj izpostavimo še 16. člen analizirane pogodbe, po katerem je izrecno prepovedano oddajanje zemljišč za postavljanje začasnih kioskov, od lesenih do zidanih ali katerihkoli. Navkljub temu in v nasprotju že dolgo veljavne odločitve, da se v

Portorožu ne postavlja več novih gostinskih začasnih objektov, je uprava Okolja v začetku letošnjega aprila dovolila postavitev prav takšnega objekta, ki je zaradi svojega neestetskega videza sprožil neodobranje tako krajanov kot turistov. Še posebej sporna, prav za prav naravnost neverjetna, je izbira lokacije novega gostinskega zabojnika - ob otroškem igrišču. Nekateri starši so se zaradi tega oglasili tudi v medijih. Zanimivo je še, da za oddajo tega prostora na robu plaže - ob promenadi in otroškem igrišču - čeprav gre za občinsko lastnino in torej javni interes, ni bilo razpisa. »*Mar nikogar ne skrbi, kako je kaj takega mogoče*«, se med drugim sprašujejo člani portoroškega sveta v svoji obsežni razčlembi ravnanja piranskega Okolja z osrednjo plažo.

Po mnenju krajevnega sveta sedanja uprava Okolja ves čas nepoblaščno posega v ta, za portoroški turizem pomembnejši, del prostora. Plažne površine je tako drastično zmanjšala, da se postavlja vprašanje, kje se bodo kopali gostje bodočega obnovljenega hotela *Palace*. »*Dobrinu, ki je namenjena rekreaciji in razvedrilu občanom in turistom*« vodstvo Okolja pretvarja v gostinsko površino, na kateri konkurira »pravim tržnim podjetnikom«, za kar pa nima ne pooblastila ne pravice, so prepričani v portoroški krajevni skupnosti. Nazadnje opozarjajo še na lansko akcijo za sprejem lokacijskega načrta, ko so občinske »strokovne« službe, da bi omogočile povečanje plažnih površin, katerih krčenje hkrati lahkomišelnost dopuščajo, predlagale zasipanje morja. Po zaslugi osveščene javnosti do sprejema takšnega načrta ni prišlo.

KAJ IMA KANAL SVETEGA JERNEJA, ČESAR MARINA NIMA?

Ste se kdaj vprašali, zakaj večino ljudi navdušujejo stare piranske tlakovane in temačne uličice, vegaste hiše z majhnimi okni in ne denimo visoki betonski stolpiči ter asfaltirane prometnice v Luciji? Zakaj umetniki slikajo prostrana solinska polja v vseh njihovih otenkih in sencah, škipajoče lesene mostičke v kanalu svetega Jerneja, prastare barkače, starodavne grčaste oljke in ne recimo portoroških kričavih hotelov, betonskih plaž, gozda jamborov v lucijski marini, konfekcijskih hiš posejanih po šavrinskih gričih...?

Turista ne napotimo, naj si gre ogledat Lucijo, ampak Piran. Če želi človek svojemu posebej ljubemu gostu pričarati nepozabno doživetje, ki ga bo spremljalo tudi potem, ko bo doma, ga zagotovo ne pelje v marino ali do bližnje karting steze, ali celo v enega od škatlastih trgovskih mega centrov v bližini, temveč mu pokaže mesečev zaliv v Strunjanu, se z njim sprehodi po miniaturnih solinah, kjer lahko na vsakem koraku naletimo na kaj zanimivega, najsibo solinska čaplja, ostanki razpadajočega rakovega ogrodja ali čolna... Zakaj? Ker čutimo, da ima stari Piran dušo, kajti nekoč so ljudje svoja naselja poskušali prilagajati naravi in so zato edinstvena, kot so enkratne in večne tudi umetnine, današnji človek pa si poskuša naravo predvsem podrediti, tudi na silo. Zato čutimo, da je Lucija brezdušna, Piran pa ne. Enako zaslutimo tudi tisočletno igro narave, ko strmimo v modrino lunastega zaliva pod strmim klifom v Strunjanu in smo vznemirjeni, ker vemo, da ji ni enake podobe na svetu, medtem ko je marin, kakršna je naša, na tisoče. Zato hodijo milijoni občudovat Postonjsko jamo, malokoga pa zanima

mesto ob njej. Vsak bo prijetno presenečen nad slikovito Chioggio pri bližnjih svetovno znanih Benetkah, ki tako spominja na naš Piran, nihče pa nad Mestrami, kamor se je iz strahu pred potonom odselila večina prebivalcev mesta na kolih.

In zdaj so piranski občinski svetniki sprejeli nov lokacijski načrt za polotok Seča, *enega najlepših delov ob slovenskem morju*, kot je pisalo v slovenskem dnevniku *Delu*. Potem ko so z nanašanjem zemlje, ki so jo izkopal ob gradnji Metropolove garažne hiše, pred kakšnim desetletjem že iznakazili naravno linijo seškega polotoka, kar je v tistih časih pri tankočutnejših posameznikih že vzbudilo ogorčenje, naj bi zdaj polotoku dokončno zabetonirali sodobno, po merilih današnje pameti menda urejeno podobo. Stran z zanemarjenimi, a slikovitimi lesenimi pomolčki v svetem Jerneju, zamenjale jih bodo ravne, brezhibne sive betonske linije, kjer si bo kakšna bilka komajda izborila svoj prostor pod soncem. Zavladala bosta red in dolgočasna urejenost, duša bo izdihnila. Naravo in ljudi bodo obvladali ljudje kramarske miselnosti, častilci sodobnega zlatega

teleta, denarja, pomagali pa jim bodo človečki lakajske narave, varnostniki, ki se jim hrbti toliko bolj upogibajo pred gospodarji, kolikor siloviteje teptajo tiste pod sabo. Je to smisel? Krasti dušo naravi in ljudem, ukalupiti, standardizirati, jemati enkratnost in neponovljivost, ob kateri se človeku zaustavi korak, da se zamisli, gre vase... Piran je eden in ni ga enakega, edini je tudi Mesečev zaliv, pa soline, kjer sta se neponovljivo spojila narava in človek, enako kot v Jernejevem kanalu... Kaj nam bo ločje v vetru, pa ptice, polži in školjke, tišina, ostri vonj morja in razpadajočega morskega življa...? Preženimo, pomendrajmo, zarijmo v nedra morja in zemlje, naj ječi pod našimi stroji. Zravnajmo, naredimo po naši pusti podobi. Ko si bomo vse to podredili, ko bo vse manj kotičkov, kjer bomo lahko našli dušo, jo bomo šli iskati drugam. Ne samo mi, tudi tisti z jahtami, ki vedno znova iščejo predvsem neponovljivost, nepotvorjenost in izvinnost. Ko je pri nas ne bodo več našli, bodo odšli, oni si pač s svojim denarjem lahko privoščijo. Mi pa bomo našim zanamcem pustili – kaj?

Livija Sikur Zorman

NADALJNA DEGRADACIJA VIL NI VEČ DOPUSTNA

Od lanske pomladi v pritličju stavbe portoroške krajevne skupnosti ponovno obratuje gostinski lokal, tokrat pod novim najemnikom in novim imenom Ondina, kakor so vilo imenovali v preteklosti, ko je v njej še domoval hotel. Sedanji gostilničar si po enoletnem poslovanju želi razširiti gostinsko ponudbo še z ulično prodajo sladoleda in pic. Krajevni skupnosti zato ob stavbi predlaga postavitev novega prizidka, za kar je zaprosil soglasje. Čeprav je zainteresirana za uspešno poslovanje gostišča, je portoroški krajevni svet najemniku, ki za razliko od prejšnjega redno poravnava najemnino, prošnjo zavrnil.

Želja najemnika po širjenju ponudbe in boljšemu zaslužku je sicer razumljiva. Toda v sedanjem svetu krajevne skupnosti menijo, da je v interesu celotne skupnosti predvsem skrb za čim boljše bivalne pogoje prebivalstva, za okolje ter razvoj kakovostnega turizma, kar so tudi smernice leta 1995 sprejete Deklaracije o zeleni občini, pa strateškega dokumenta Razvoj turizma v občini Piran in številnih drugih dokumentov. Stavba portoroške krajevne skupnosti je po obnovi, potem ko jo je julija 1998 uničil požar, ponovno zasijala v vsej svoji nekdanji lepoti. Nadaljnja degradacija vile z novimi prizidki pa nikakor ni več dopustna. Ulična prodaja predstavlja nižjo kakovost turistične ponudbe, kar je v nasprotju s prizadevanji za boljši turizem. Z leta 2002 na občinskem svetu sprejetim strateškim dokumentom o razvoju turizma v naši občini je bila takšna usmeritev še potrjena. V strategiji lahko med drugim preberemo: »Občina bo... skrbela, da upravljalci morske obale in drugih površin ustrezno vzdržujejo in vlagajo v kakovost, ki mora ustrezati kakovosti hotelov ter biti skladna s celotno podobo turistične ponudbe in vrednotami okolja in prostora.« Svet portoroške

krajevne skupnosti se zaveda, da sta bodisi njegova doslednost kot tudi načelnost, izkazani v času lanske javne obravnave o petih lokacijskih načrtih, na preizkušnji. Zato se še

Lepa portoroška vila, kar posloplje krajevne skupnosti je, ne "prenese" več nobenih dodatkov. Čeprav se zdi, da je Portoroža z vsako novo gradnjo več, ga je v resnici manj. Šteje namreč duh in ne materija... (foto: až)

posebej trudi, da bi pri sprejemanju svojih odločitev ravnal zgledno. Tako pač ne more mimo občinske usmeritve, ki prepoveduje postavljanje začasnih objektov, hkrati pa tudi zapoveduje odstranjevanje obstoječih. Posta-

vitev novega prizidka ob stavbi KS Portorož bi bilo potemtakem v nasprotju s citiranim strateškim občinskim dokumentom, ki med drugim tudi pravi: »... sonaravni razvoj turizma pomeni ne le ohranjanje zavarovanih območij, ampak nujnost upoštevanja krajevnih arhitekturnih značilnosti, uporabo materialov in drugih posebnosti, ki morajo biti razpoznavne v vseh prvinah turistične ponudbe tako, da bo razvoj turizma prvenstveno temeljil na rasti kakovosti.« V nadaljevanju se lahko še prebere: »... občina bo... zagotovila, da bodo... objekti in javne površine ustrezale celoviti kakovosti območja.«

Prizidek, kakršnega predlaga najemnik gostinskega lokala Ondina, bi povzročil še dodatno zoženje že sedaj tesnega predela pločnika. Zato je svet portoroške krajevne skupnosti najemnika lokala napotil, naj svoje načrte uskladi z občinskimi razvojnimi smernicami. Prepričan je, da bi lahko tudi drugače, na bolj domišljen način, prispeval k dvigu kakovosti portoroške turistične ponudbe, ki bi pritegnila tudi zahtevnejše goste. Naložba, v sozvočju z javnim interesom, pa je dolgoročno gledano zagotovo tudi z ekonomskega stališča ugodnejša.

SKUPINA ZA POMOČ DEMENTNIM STAROSTNIKOM

S podaljševanjem življenjske dobe ljudi se pojavljajo in stopnjujejo mnoge značilne zdravstvene težave starostnikov, kot so pešanje spomina, vedenjske motnje, depresija. Na območnem združenju Rdečega križa Piran so zato dali pobudo za ustanovitev skupine za samopomoč, ki bi po svojih najboljših močeh pomagala lajšati težave dementnim starostnikom in njihovim svojcem. V Sloveniji že deluje **Spominčica**, slovensko združenje za pomoč pri demenci. Tudi v sosednji Izoli deluje sorodna skupina, ki jo vodita dr. **Andrej Dernikovič** in **Judita Miško**. Prav Izolani so na nedavnem informativnem sestanku v prostorih KS Portorož Pirančanom ljubeznivo ponudili pomoč pri postavljanju skupine na noge. Osnovne naloge takšne skupine so poleg podpore bolnikom in njihovim svojcem izmenjava izkušenj in pridobivanje strokovnega znanja s tega področja. Vsi bodoči prostovoljci in člani skupine za samopomoč lahko vse potrebne informacije dobijo na sedežu piranskega RK v ulici IX. korpusa 10, po telefonu št.: 673-44-62 ali e-pošti : piran.ozrk@rks.si Skupina bo pričela z delovanjem letošnjega septembra v prostorih lučijske krajevne skupnosti. Rojstvo piranske skupine za samopomoč bo simbolično obeležilo svetovni dan Azhejmerjeve bolezni, 21. september.

Stevan Jankovič

ŽUPANOV KLICAR OB SOBOTAH

Piranska ZKD Karol Pahor tudi letos organizira projekt Županovega klicarja na glavnem piranskem trgu. Klicar bo vse julijske in avgustovske sobote, začetek je vsakokrat ob 20. uri, mimoidoče turiste in domačine obveščal o dogodkih v občini, nastope klicarja pa bodo popestrili glasbeni koncerti in drugi dogodki. Začelo se je 2. julija s promenadnim koncertom Mladinskega pihalnega orkestra, v soboto, 9. julija, pa napovedujejo nastop portugalske folklorne skupine. Preostali program:

- 16. julij: Teater Cizamo, Županov klicar s kulturnim programom
- 23. julij: Koncert 3 Big Bend orchestra iz Izole
- 30. julij: Koncert skupine Kvartet 7 plus
- 6. avgust: glasbena skupina Etno klarinetno
- 13. avgust: Plesna skupina Mojce Horvat : Alpski show in Otok zakladov
- 20. avgust: Pihalni orkester Šentjanž
- 27. avgust: Županov klicar in zaključek Solinarskega festivala

POPRAVEK

V majski številki Portorožana je bil na 21. strani objavljen članek z naslovom **Zaključen Istrabenzov natečaj »Zbudimo se«**. Pravilni naziv natečaja je **»Zbudimo Palace«**. Za nenamerno napako se opravičujemo!

Uredništvo

VIŠJE SODIŠČE ZAVRNILO PRITOŽBO BIVŠE NAJEMNICE

Višje sodišče v Kopru je pred kratkim zavrnilo pritožbo gospe **Darinke Gustinčič**, bivše najemnice gostinskega lokala v pritličju stavbe portoroške krajevne skupnosti v centru letovišča (prejšnje ime Feniks, sedanje Ondina), ki jo je vložila na sodbo koprskega okrožnega sodišča. Zaradi preteklih vlaganj je nekdanja najemnica od lastnice, Krajevne skupnosti Portorož, zahtevala priznanje lastninske pravice nad lokalom oziroma odškodnino v višini okoli 150 milijonov tolarjev. Sodišče je tožiteljici naložilo plačilo pravnih stroškov v višini 664.950 tolarjev.

REKLAMNE SMETI

Reklamne oznake so postavljene vsepovsod, preveč jih je, nekatere oglašujejo podjetja, ki jih ni več, in brez potrebe zasedajo javne površine. Veliki plakati zastirajo najlepše poglede. Take oznake so izkoriščevalske, brezobzirne, kvarijo izgled mesta. Le kdo in po katerih merilih določa prostor za njihovo postavitve ter postavitve velikanških plakatov? Kdo nadzoruje postavljanje teh reklamnih objektov? Kolikšne prihodke nosi ta dejavnost piranski občini? In, nenazadnje, kolikšne koristi ima od tega neposredno posamezno naselje, denimo Portorož? Recimo da bi zaradi tega imel čistejše pločnike, tlakovane ulice, označene pešpoti, več parkov in klopi...

PRETEPEL JO JE, KER SE JE NASLONILA NA AVTO

V noči na soboto, 2. julija je prišlo do nasilja na enem od portoroških parkirišč. Dvajsetletna Ljubljanka se je spotaknila ob kos lesa in se v lovu za ravnotežjem opotekla do prvega avtomobila in se nanj naslonila. Lastnika je to tako ujezilo, da jo je pretepel in vrgel na tla ter s kraja odpeljal. Naključni mimoidoči so možakarja, menda je Izolčan, prepoznali in policiji dali o njem dovolj uporabne podatke, da ga bodo zlahka izsledili. Pozvali so ga, da se v čim krajšem času kar sam zglašuje na piranski policijski postaji.

POLICIJA SVETUJE

Drage bralke in bralci!

Skoraj neopazno je prišlo poletje in s tem čas počitnic, dopustov in brezskrbnega poležavanja na plažah in predajanja soncu. Prav tako je pred vami nova številka Portorožana in s tem priložnost, da vas opozorimo, da vas prevelika brezskrbnost na plaži lahko kaj hitro spravi v slabo voljo. Za to mimogrede poskrbijo tatovi, katerih najpogostejši plen so nezavarovane torbe, denarnice, mobilni aparati, ročne ure in podobno. Delo jim velikokrat lajšajo lastniki, ki stvari radi puščajo nezavarovane. Pri svojem rednem delu policisti dragocene osebne stvari opažamo na brisačah, na pomolih, pod senčniki - lastnikov pa nikjer...

Da vam tatovi ne bi pokvarili dneva, vam svetujemo, da na plaže ne prinašate dragocenejših predmetov, večjih vsot denarja, stvari pa tudi ne puščajte brez nadzora oziroma jih primerno zavarujte (pokrijte jih z brisačo, shranite v sef na vhodih na plažo ipd.). Ne ponujajte priložnosti nepridipravom, saj za varnost svoje lastnine lahko največ storite sami.

Policisti policijske postaje Piran vam želimo prijetno in varno poletje.

Matej DRUŽINA
Vodja policijskega okoliša

ZGODILO SE JE

Pretep na Bernardinu - V petek, 17. junija, v večernih urah, sta se na Bernardinu sprla varnostnik in Izolan, ki se je tja skupaj s prijatelji pripeljal z barko. Potem ko sta si »izmenjala« nekaj udarcev, so z barke skočili preostali fantje in zagrozili varnostniku. Ta se je ustrašil in zbežal, med skokom čez žičnato ograjo pa se je huje porezal po roki. Fantje so se ob pogledu na kri ustrašili ter zbežali z ladjo. Policijska patrulja jih je izsledila v Portorožu. Poškodovanemu varnostniku je pomoč najprej nudil zdravnik, nato pa so ga reševalci odpeljali v Izolo na šivanje.

Ljubljčan ob 400 tisočakov - V noči na soboto, 18. junija, so imeli policisti kar nekaj dela z razno raznimi »dirkači«. Okrog polnoči so v Portorožu opazili voznika avtomobila znamke Suzuki, ljubljanske registracije, ki je prehiteval čez polno črto, pri tem tega ni nakazal s smerokazom. Seveda so ga zaustavili. Šestintridesetletnik je bil brez veljavnega vozniškega izpita in pod vplivom alkohola. Za navedene prekrške bo Ljubljčan plačal za slabih 400.000 tolarjev kazni, o tem, koliko kazenskih točk si je nabral, pa bo odločil sodnik. Še bolj slikovita je »zgodba«, ki se je pripetila dve uri pozneje. Koprška patrulja je ustavila 20-letnega voznika R-19 in odredila alkotest. Fant je napihal 0,38 mg/l alkohola v izdihanem zraku, zato so mu prepovedali nadaljnjo vožnjo. Ugotovili so tudi, da je vozilu potekla registracija. Mladenič policijskega ukrepa ni upošteval. Nekaj po četrti uri zjutraj je z istim avtomobilom na Belvederju povzročil prometno nesrečo in zbežal proti Portorožu. Na Valeti ga je ustavila piranska patrulja. Poleg prijave k sodniku za prekrške so voznika tudi kazensko ovadili, saj je pred prometno nesrečo natočil gorivo na eni od izolskih črpalk in od tam pobegnul, ne da bi poravnal račun.

Nov knjižni četvorček pisatelja Franja Franciča

PREIGRAVANJE ISTRE IN DRUGE MALENKOSTI

Tudi po nedavni preselitvi v zaledje slovenske Istre, v Padno, slikovito gručasto vasico s stoletnimi oljkami in prekrasnim razgledom na okoliško pokrajino, je pisatelj Franjo Francič ostal zvest svojim pisateljskim načelom, povezanim z naklonjenostjo usodi malih ljudi, ki rojeni pod »nesrečno zvezdo« obupano iščejo svoj košček sreče. Celotni Francičev opus bi lahko okvirno opredelili kot izmenično nagibanje k svetli in temni strani meseca, kar pa se ne dogaja »eno izven ali iznad drugega«, temveč v paradoksalnem prežemanju dveh različnih kontrapunktov življenja (svet odraslih, svet otrok).

Znano je, da pisatelja še danes občasno pestijo travme nesrečnega otroštva in morda tudi zato vsem otrokom tega sveta želi podariti vse tiste odseve ozarjene mavrice, ki je sam, odrinjen od iluzij pravljice sveta, nikoli ni bil deležen v času lastnega odrasčanja. »Tam, kjer je srce doma« (Karantanija, 2005) je naslov kratke proze, namenjene otroškimi dušam, pred katerimi je veliko skrivnostnih neznank, ki jim poenostavljeno pravimo esenca življenja. Žal obstaja tudi druga, veliko temnejša plat, o kateri gredo besede praviloma težko z jezika. To je seveda »svet odraslih«, ki ga Francič v svojih proznih tekstih praviloma ovekoveča kot zadnje postajo oziroma kot pribežališče in odisejajo vsakovrstnih luzerjev, brezciljnih popotnikov v labirintu večnosti.

Pisateljstva eruptivna ustvarjalnost je tudi letos bralcem ponudila nekaj novih knjižnih del, ki jim velja posvetiti nekoliko več pozornosti, čeprav jih niso izdale zgolj dobičkonosno usmerjene visoko kotirane slovenske založbe. Prva v tem nizu je drobna knjižica »Plačan fuk in ostale erotične zgodbe« (Založba DONZ, urednik **Marko Breclj**, Koper 2005), v kateri je nanizano 37 kratkih poetopisateljskih zgodb (pogojno rečeno – nova literarna zvrst, ki jo Francič »prakticira« v nekaterih zadnjih delih), fragmentov, ki se skozi podobe bolj ali manj znanih pisateljstvih sodobnikov (protagonistov) samodejno sestavljajo v prepoznavni mozaik istrskih ali drugih čudakov in posebnosti, seveda v iskanju pozitivnega pomena te besede. Denis Poniž pravi, da se Francičeva beseda zadira v ta svet, razgalja njegovo dvoličnost, potuhnjenost, njegovo ubijalsko slo in neizmeren pohlep po denarju, bogastvu, moči in slavi. V njegovi prozi stopajo pred nas ljudje, ki so izgubili boj s tem svetom in se znašli na njegovem robu. In vendarle obstaja potreba imeti rad druge, graditi erotično strast na razumevanju, a najprej razumeti in spoznati sebe ... conditio sine qua non za lastni obstoj!

Prav tako drobno knjižico z naslovom »Potovanje v Padno« (Občina Piran, 2005) lahko opredelimo kot zbirko kratkih zgodb,

nekakšno prozno preigravanje nedavno minulih dogodkov, ki so pisatelja iz piranskega mestnega vrveža spremljali na poti v tihoto istrskega podeželja. Tudi tokrat se oglašja recenzent **Denis Poniž**, ki pravi, da je zaščitni znak tega pisanja »fragmentarna hlastnost« ... je pot, a ne potovanje, je smer, a ne tudi cilj. Francič torej tudi tokrat počenja nekaj, kar je zelo netipično za slovensko prozo. Obrobje, dno, vse tisto, kar konvencija

Foto: Andrej Žnidarčič

izvrže na rob, postavlja v sredico. Vendar gre hkrati tudi za nekaj novega, namreč za »pot človeka« v nekih novih družbenih razmerah, ko se fizične in miselne razdalje med vasjo in mestom vedno bolj zmanjšujejo. S povsem drugačno poetiko kot **Marjan Tomšič** ali **Edelman Jurinčič** se Francič priklanja malim istrskim ljudem, ki jih bolj kot bitka z zemljo za vsakdanji košček kruha zaznamuje bitka s skopo odmerjenim časom, v katerem so odsevi starožitnosti zgolj mašilo neneasitnega pohlepa enega samega, neponovljivega trenutka večnosti. Živeti tukaj, zdaj in nikoli več, je sicer nekoliko obrabljen stereotip sanjačev in fatalistov, ki jih pisatelj srečuje vsepovsod ... med ozkimi kamnitimi ulicami, v betolah, nočnih barih, v solinah ali v senci starega figovca. Seveda pa tudi Franciča privlači šepet preteklosti, stare štorje, obdane z magičnim sijem odčarane Istre, sindrom forešta in ahasverja, kmetova priklenjenost na krpico zemlje, oslička ali boškarina. V tem krogotoku človeškega mravljišča se srečuje sedanost s preteklostjo (dvojnost

podobnih, vendar različnih zgodb – kot dve plati istega kovanca). V svetu, vedno bolj zaznamovanem z metastazami družbenega tkiva, so Francičevi literarni junaki podobni šahovskim figuram v mat poziciji, dejansko se niti ne poskušajo postaviti po robu objemu mlinskega kolesja, ki jih vodi v pogubo. Tako kot se v nespečnih nočeh vrača vsa jalovost, praznina, vseenost, se v jutranji zarji pojavi dilema, kam usmeriti korak. Ena steza vodi v dolino (med ljudi), druga v gozd (samoto). Dokončnega odgovora pa ni in ni, zapisan je le v zvezdah.

Tik pred izidom je tudi Francičeva knjiga humoresk in satir »Barufa in kažin« (Založba Sanje, 2005), dejansko avtorjeva zajetna antologija kratkih humorističnih tekstov, ki so pred leti v rubriki »Moja merca« do solz nasmejali številne bralce Slovenskih novic. Pomen te knjižne izdaje je toliko večji, saj sta humor in satira na Slovenskem še vedno črni ovci založnikov. Poleg natisa humorističnih umotvorov legendarnega **Toneta Partljiča** se torej obeta nekaj več »svežega« smeha tudi na knjižnih policah. Franjo Francič namreč svojo letošnjo knjižno bero zaokroža z zbirko humoresk, v katerih se loteva tudi precej težkih tem (npr. alkoholizma kot »folklorne značilnosti« Slovencev), ki pa so mojstrsko obdelane in priporočljive za vse tiste, ki jih ne moti vrhana mera humorja, cinizma in pisateljstva (samo)ironije.

Slavko Gaberc

NEGA NOG NA DOMU

NIMATE ČASA ALI PREVOZA ?

(medicinska pedikura, striženje nohtov, otiščanci, kurja očesa, trda koža, vraščeni nohti, boleče noge...)

primerno za diabetike in nepokretne osebe

STROKOVNO OSKRBIMO NA VAŠEM DOMU

Vinčec Karim

s.p. zdr. tehnik pediker
TEL. 031/ 851-242

Dori Burubu in Nataša Požar sta predstavili svoje delo

USTVARJALNI LUCIJČANKI V IZOLSKI KNJIŽNICI

V vitrini Mestne knjižnice Izola sta v mesecu juniju razstavljali ustvarjalni Lucijčanki Dori Burubu in Nataša Požar.

Izdelki iz slanega testa

Dori Burubu se je predstavila s prelepimi izdelki iz slanega testa. Z oblikovanjem slanega testa se ukvarja že dobro desetletje in je za svoje mojstrsko izdelane okrasne predmete dobila tudi status umetnostne obrti. Vseh spretnosti priprave testa, oblikovanja in peke se je naučila sama in s pomočjo knjig. Sama pravi, da je največji izziv pri tem delu prav peka.

»Testo naredim iz moke, soli in vode. Oblikujem izdelek in ga posušim, nato sledi peka. Slano testo je živa snov in čas pečenja je odvisen od vremenskih vplivov, vlažnosti zraka in drugih pogojev. Potrebno je zelo paziti na vse te dejavnike, saj se izdelki ob nepravilni obdelavi radi lomijo. Ko je izdelek pečen, ga pobarvam, nato pa še polakiram, da je zaščiten pred vlago. Rada oblikujem ta material. Zaradi mehko je gnetenje testa sproščujoče. Ustvarjanje pa mi nudi tudi notranje zadovoljstvo.«

Dori Burubu je to vrst umetniškega izražanja izbrala zaradi sporočilnosti materiala:

»Voda je vir vsakega življenja in simbol očiščenja. Sol je simbol modrosti, moka, iz katere je naš vsakdanji kruh, pa je simbol obilja. Kruh je že od tretjega tisočletja pred našim štetjem človekovo osnovno živilo. Že takrat so peki testo oblikovali na najrazličnejše simbolične načine. Izdelki iz slanega testa so znani že tisočletja. Našli so jih v Egiptu, Grčiji in Rimu ter v drugih deželah, kjer so cvetele stare kulture. Ljudje so izdelke iz slanega testa darovali bogovom, da bi si od njih izprosili obilje, srečo in zdravje. Kot daritven, obredni predmet so figurice iz slanega testa še danes znane v srednji Ameriki, kjer jih izdelujejo potomci Majev. V srednjem veku je kruh dobil posebno veljavo še zaradi teološkega pomena, ki ga je imel v krščanskem obredju.«

Dori motive išče v naravi. Oblikuje reliefne slikice, na katerih upodablja drevesa s sadeži, sadje, kot so hruške, jabolka, grozdje. Med cveticami je največ tulipanov, sončnic in škarnicljjev. Tu so še jadrnice in ribe, adventne svečke, pa tudi poljska strašila in čaravnice, angelčki in punčke s šopki rož, motivi mlado-poročencev in zaljubljenih muc, ki sedijo na zidu in opazujejo morje, galebe in jadrnice. Upodablja pa tudi notranjost hiš, otroške

sobe, kuhinje, kamine in zidane štedilnike. Dori izdeluje tudi voščilnice. Narejene so iz ročno izdelanega papirja, slanega testa ali niti za vezenje, motivi pa so preprosti: ornament, spirale, krogi, vijuge.

Svoje izdelke Dori prodaja v trgovinah s spominki in tistih, kjer prodajajo izdelke domače umetnostne obrti. Vodi pa tudi tečaj oblikovanja slanega testa: »Tečaj sem imela že v Tartinijevi hiši v Piranu, kjer je sedež italijanske skupnosti, v Luciji v slovenski in italijanski osnovni šoli, pa tudi v Domžalah, kjer sem dvakrat vodila delavnico oblikovanja slanega testa za vzgojiteljice iz vrtcev.« V tednu knjige so jo povabili tudi v izolsko knjižnico in ker je bil odziv velik, nam je obljubila, da bo rada prišla še kdaj.

Različne tehnike Nataše Požar

Nataša Požar je razstavila čudovite izdelke,

narejene v različnih tehnikah. Požarjeva se je po končani srednji šoli najprej posvetila študiju italijanščine in umetnostne zgodovine, prvo službo pa je dobila v lucijski osnovni šoli. Po poklicu je gibalna spremljevalka. Njeno delo je pomagati gibalno oviranim otrokom, ki hodijo v redne šole: »V šali pravim, da je moj poklic še enkrat hoditi v šolo. Kadar je pri pouku zanimivo, poslušam in si delam zapiske. To je moj plan A. Kadar pa ni zanimivo, vzamem knjigo in berem. Temu rečem plan B.«

Nataša je že v otroštvu veliko risala. »Pravzaprav sem se lotila vsega. Doma so mi govorili, naj neham, saj ničesar ne dokončam. Zdaj vidim, da je pri ustvarjanju pomembno prav to, da preizkusiš čim več stvari.«

V mlajših letih je bila nekaj časa v Londonu kot varuhinja otrok. Ves prosti čas je izrabila za risanje. Kupila si je veliko knjig o umetnosti: »Stvarem, ki se me dotaknejo, se moram posvetiti. Kupim si knjige in začnem delati.

Tako se učim. V bistvu sem samouk. Le slikanja na svilo in izdelovanja vitražev sem se naučila na tečajih.«

Nataša dela tudi po naročilu. Navdih najde posvoda. Doma v Kortah si je denimo iz razbitih ploščic naredila predpražnik.

»Važno je ustvarjati. Sestavljanje mozaikov me je vedno privlačilo. V mednarodni šoli mozaikov v italijanskem Spilimbergu, mestecu pri Vidmu, sem se ob njihovem načinu dela navdušila nad mozaiki. Rada ustvarjam tudi v tehniki Tiffany, čeprav zahteva veliko časa in truda. Pri slikanju na svilo pa sem razvila posebno tehniko. Na svilo mi uspe prenesti fotografijo, ki jo nato pobarvam.«

Na police v vitrini je postavila majhne okrasne in uporabne predmete: škatlice, pladnje, vaze in ure, narejene v tehniki mozaika, čudovite okvirje iz kaširanega papirja,

Čudoviti izdelki Nataše Požar so hrana za dušo in srce (foto: Maja Gregorovič)

svetilko, narejeno v tehniki Tiffany in poslikane svilene modne dodatke – rute, šale in kravate. Razstavila pa je še nekaj akrilnih slik z motivi cvetja.

Nataša Požar, ki je tudi sama že vodila likovne delavnice za otroke, za odrasle pa delavnico slikanja na svilo, o sebi pravi, da ni umetnica, zgolj ustvarjalna duša: »Moji izdelki so majhni, lepi in uporabni. Razveseljujejo me in upam, da tudi ljudi, ki jih dobijo v dar. Želim pa si, da bi ustvarjanje lahko postalo moj poklic. Vesela bi bila, če bi lahko s tem, kar rada delam, tudi zaslužila za življenje.»

Špela Pahor

OD ABITANTOV DO ZAZIDA

Onega toplega večera, 17. junija, je vaško idilo v Padni zmotil prihod neverjetno velikega števila obiskovalcev, ki so že skoraj s težavo našli kotic za svoj avtomobil. Prostrano dvorišče nekdanje šole – daleč so časi, ko je v vasi mrgolelo otrok! – so do zadnjega kotic napolnili obiskovalci, ki so se odzvali, da bi počastili predstavitev nove knjižne publikacije domačina, neumornega Alberta Pucerja, zgodovinarja v piranskem arhivu.

Potem ko je bila Istra dolgo zapostavljena, njena kultura in običaji celo omalovaževani, si njena lastna humanistična inteligenca v zadnjih letih vse bolj širi prostor v slovenskem kulturnem prostoru. **Alberto Pucer** pa je naredil še korak več, spojil je svoje znanje z zavezanostjo Istri ter jo približal širšemu bralstvu, denimo z uspešno publikacijo o istrski kuhinji (*Pr nas kuhamo po naše*). Zdaj je luč sveta ugledala še ena slikovno razkošna publikacija, ki jo je avtor s številnimi sodelavci pripravil skoraj tri leta. Knjigo *Popotovanje po Slovenski Istri*, ki obeta veliko več od običajnega turističnega vodnika, je Pucer začel pripravljati z **Lucianom Klevo**, s čigar nenadno smrtjo je Istra izgubila vsestranskega kulturno-umetniškega ustvarjalca. Bodisi turist ali domačin najde v njej tako rekoč vse tukajšnje kraje – začne z *Abitanti* in konča pri *Zazidu* – v sliki in besedi. Najprej se podučijo o izvoru imena naselja (*Padna*, recimo, naj bi ime dobila po latinski besedi »*patina*«, ki pomeni krožnik – grič, na katerem čemi, spominja prav na glavo obrnjeno skledo), njeni zgodovini (njeni začetki naj bi segali še v rimske čase, vendar naj bi bili njeni zametki pri sedanjem pokopališču, v prvih pisnih virih se leta 1028 pojavi kot *Torri di Padena*), zanimivostih (razen po značilno strnjeni gradnji je Padna zanimiva tudi po cerkvi svojega zaščitnika svetega Blaža), praznikih in običajih, njenih zaselkih, njenih znanih vaščanov ... H knjigi sodi še zgoščenka *Slovenska Istra v pesmi in glasbi: Uni ki kanta, na slabo ne panjsa*!

Alberto Pucer v svoji domači vasi Padna s sodelavci predstavlja svoje najnovejše delo *Popotovanje po Slovenski Istri*.

imena naselja (*Padna*, recimo, naj bi ime dobila po latinski besedi »*patina*«, ki pomeni krožnik – grič, na katerem čemi, spominja prav na glavo obrnjeno skledo), njeni zgodovini (njeni začetki naj bi segali še v rimske čase, vendar naj bi bili njeni zametki pri sedanjem pokopališču, v prvih pisnih virih se leta 1028 pojavi kot *Torri di Padena*), zanimivostih (razen po značilno strnjeni gradnji je Padna zanimiva tudi po cerkvi svojega zaščitnika svetega Blaža), praznikih in običajih, njenih zaselkih, njenih znanih vaščanov ... H knjigi sodi še zgoščenka *Slovenska Istra v pesmi in glasbi: Uni ki kanta, na slabo ne panjsa*!

Bil je en lep večer: takšna množica se je zbrala na predstavitvi Pucerjeve knjige, pridružili so se ji tudi njegovi starši (na sliki v prvi vrsti desno). Obiskovalcem je zaključno druženje ob prigrizku in pijači, ki so ga pripravili domačini, popestrilo še »godenje« istrskih viž skupine Vruja.

ki jo je uredil **Marino Kranjac**. Publikacijo, katere izid je omogočila koprška majhna, a za tukajšnje kulturno življenje izredno dragocena založba *Libris*, bodo izdali še v nekaj tujih jezikih, kar bo prispevalo k obogatitvi turistične ponudbe, ki se na tem področju res ne more kaj dosti pohvaliti.

Livija Sikur Zorman

IZŠLA KNJIGA PIRANSKA OLJKA

Oljkarsko društvo Štorta iz Pirana je izdalo knjigo **Piranske oljke**. Izšla je ob stoletnici nastanka rokopisa profesorja **Carla Huguesa**, velikega poznavalca in propagatorja piranske oljke, ki je tukaj prvič objavljen v slovenščini. Publikacija je izčrpen prikaz poglavitnih vrst istrskih oljk in oljkarstva nasploh. Poleg prevoda Huguesovega dela ter študij o njegovem življenjepisu in delu je dodana raziskava Inštituta za oljkarstvo iz Perugia. Zanimivo je, da od okrog 30 oljčnih vrst, jih kar sedem nosi ime Pirana. Kot je na predstavitvi knjige prejšnji mesec na Formi vivi povedal predsednik društva **Egidij Žiber**, bo knjiga zanesljivo ogromno prispevala k še večjem razmahu oljkarstva na našem področju.

CRUISE & FERRY CENTER TURISTIČNA AGENCIJA

Specialisti za križarjenja in vse vrste prevozov: Trajektni, letalski in železniški. Počitnice in hoteli po vsem svetu.

Ekskluzivno zastopamo naslednje družbe:

Costa Crociere, MSC Crociere, Louis Cruises, Royal Caribbean & Celebrity Cruises, Carnival, Princess, Cunard, Minoan Lines, Superfast & BSF, G&A, Anek, GNV, Corsica & Sardinia Ferries, Moby Lines, Jadrolinija, Tirrenia, SNAV, SEM, P&O, Viking, Trenitalia, Britrail, Amtrak, Finnrail, ...

Cruise & Ferry Center, Obrtna cona - Liminjanska 94b, Lucija
Pričakujemo vas od 10.00 – 18.00 ure.

Pokličite: **(05) 67 10 777**

www.cruise-ferry-center.com

Biser letošnjega poletja šola jadranja Klare Maučec

V ŠD GALEB PORTOROŽ BI RADI ZA VODNE ŠPORTE NAVDUŠILI ČIM VEČ OTROK

Za portoroškim Športnim društvom Galeb je dobro desetletje delovanja. Začetki in prvi polovici 90. let so bili v znamenju poskusov postaviti na noge vaterpolo klub, vendar je ves njihov trud ob nerazumevanju lokalnih oblasti in gospodarstva padel v vodo.

»Da se je z vaterpolom slabo končalo, mi je žal zlasti zaradi izjemno nadarjene generacije vaterpolistov, ki smo jih vzgojili s trdim delom. Povedati pa moram, da nismo nikoli povsem opustili misli na vaterpolo klub, čakamo le na ugodno priložnost. V zadnjem obdo-

Z leve: Sreten Stanišič, Dani Stanišič in Marin Marasovič (foto: až)

bju smo se povsem posvetili jadralskemu športu. V klubu, ki domuje na glavni portoroški plaži in je sploh ena redkih organiziranih športnih središč v turistični prestolnici, smo na široko odprli vrata vsem generacijam ljubiteljev vodnih športov. Z jadralskimi šolami in tečajji bi radi medse privabili staro in mlado. Pri delu z otroki imamo drugačen, modernejši pristop. Poleg jadranja jih učimo plavanja, vožnje s kajakom in kanujem, surfanja ter elementarnih iger na vodi,« nam je pripovedoval profesor telesne vzgoje **Sreten Stanišič**, eden od neutrudnih nosilcev delo-

vanja društva od samih začetkov, некоč pa vrhunski vaterpolist.

Nedavno so na občnem zboru društva izvolili novo vodstvo. Predsednik je postal **Marin Marasovič**, tajnik pa **Ljubo Koler**. Marasovič je povedal, da so v društvu v zelo pozitivnem obdobju, kljub temu, da jih tare prostorska stiska (prostore imajo v najemu od Metropol) in da pošteno primanjkuje denarja za normalno delovanje.

»Povečuje se število članov, zlasti otrok. Pohvalimo se lahko s čedalje kakovostnejšim strokovnim kadrom in hkrati z bogatim delovnim programom. Letošnje leto smo poimenovali Leto šole jadranja. Pravi biser letošnjega poletja je jadralska šola vrhunske jadralko Klare Maučec, dobitnica odličij z največjih mednarodnih tekmovanj. Bistvo njenega pouka je privabiti v jadralske vrste čim več mladih, zlasti deklic. V takšnih razmerah počasi prihaja do prvih vidnejših tekmovalnih dosežkov, kot je denimo lanska zmaga **Danija Stanišiča** v Evropskem pokalu v razredu laser 4.7,« je povedal novi predsednik.

Andrej Žnidarčič

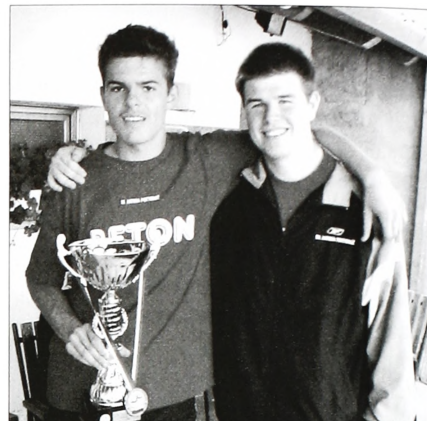

Foto: arhiv BK Antena Portorož

NIKOLA ĐORĐEVIĆ MLADINSKI DRŽAVNI PRVAK V »KROGU«

Balinarski klub Antena iz Portoroža je vzorno izpeljal finalni del mladinskega državnega prvenstva v disciplini »krog«. Prvenstva se je udeležilo 16 najboljših slovenskih mladincev, ki so si finale zagotovili na območnih prvenstvih. Po šampionskih predstavah je naslov državnega prvaka več kot zaslužno osvojil domačin **Nikola Đorđević** (na sliki levo skupaj s klubskim kolegom **Primožem Marinkom**, drugouvrščenim z regijskega prvenstva). Nikola je v pravcati šampionski seriji po vrsti premagal največje slovenske upe: **Roka Horvata** (Zarja), **Gašperja Kraševca** (Železničar) ter v finalu še **Anžeta Petriča** (Podskala). Tekmovanje si je kot gost ogledal evropski in svetovni prvak **Danijel Sofronievski**.

NA KRATKO

16. VIDMARJEV MEMORIAL V PORTOROŽU

Med 8. in 17. julijem bo v portoroškem hotelu Bernardin 16. mednarodni šahovski turnir v spomin na prvega slovenskega vele mojstra dr. Milana Vidmarja. Organizatorji, Šahovska zveza Slovenije, so k udeležbi povabili deset šahistov, med njimi šest vele mojstrov. Seznam udeležencev je naslednji: Beljavski, Pavasovič, Sermek, Mihaličičin, Borišek, Lenič (vsi Slo), Predojevič (BiH), Baramidze (Gruzija), Bartel (Pol) in Djukić (SČG). Nagradni sklad znaša 7500 evrov.

POHOD IN TEK PO SEČOVLJAH

Portoroško društvo Jaz sem najboljši ter sečoveljsko turistično društvo Taperin prireja v soboto, 9. julija, ob sečoveljskem krajevnem prazniku »Pohod in tek po Sečovljah«. Trasa je speljana skozi sadovnjak in vinograd, mimo šole, vse do Parecaga in nazaj na trg v Sečovljah. Dolžina proge je okrog 8 kilometrov. Ljubitelji hoje in teka se

lahko prijavijo do 19. ure, start teka pa bo ob 19.30. Startnina za tek znaša v predpripravi 1000 SIT, na dan prireditve pa 1500 SIT. Za pohod ni startnine, organizatorji pa bodo veseli prostovoljnega prispevka v višini 500 SIT. Prijavite se lahko na spletnem naslovu: www.skid.si ali na dan prireditve v Sečovljah. Najboljši trije bodo prejeli pokale in praktične nagrade, vsi ostali spominske kolajne.

AVGUSTA BALINARSKI TURNIR OB JUBILEJU BK ANTENA

Balinarski klub Antena Portorož vabi vse ljubitelje balinanja k ogledu mednarodnega turnirja v počastitev 25-letnice neprekinjenega delovanja društva. Turnir bo v soboto, 6. avgusta, na igriščih BK Antena na Šentjanah. Dejavni klub je nedavno organiziral turnir dvojic, na katerem so skupaj sodelovali moški in ženske. Med 18 pari sta zmagala Gioconda Domio in Ivo Goljuf pred Eldo Hvala in Vladom Šukljanom ter dvojico Roman Kontič - Silvo Starc.

Portorožan št. 5, maj 2005

Odgovor na odmeve na uvodnik Piranske stranpoti

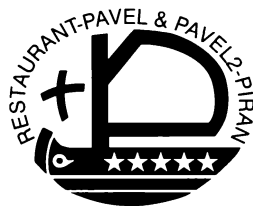
Ko smo se odločali, ali naj načnemo vprašanje etičnega ravnanja v tukajšnji skupnosti, samega po sebi enega od najbolj občutljivih in subtilnih vidikov človeškega bivanja, smo se seveda zavedali teže problema. Prav etika naj bi namreč človeka dvignila nad njegova sebična nagnjenja - denimo gonilo koristi ali lastnega ugodja - in mu pomagala osmisliti njegovo bivanje. Da lahko postane več kot individuum, da postane oseba kot najvišja oblika človeškega bivanja: nič več zazrta samo vase, temveč obrnjena k drugemu. In da jo pri tem vodi zgolj moralni zakon kot najvišje dobro v človeku, zato nikogar - niti sebe - nikoli ne zlorabi zgolj kot sredstvo za dosego kateregakoli cilja. Kar bi moralo za tiste, ki se udinjajo v javnih službah - za politike pa še posebej, saj naj bi delovali v imenu ter v dobro drugih - veljati kot pogoj sine qua non.

Žal smo priče, da se, nasprotno, prav v politiko rine veliko takšnih posameznikov, ki jih žene vse drugo, razen npravstvenih zakonov: želja po moči, privilegijih, materialnih koristih, samovšečnost ... Za dosego takšnih ničevih ciljev so se pripravljene posluževati vsakršnih, še tako podlih sredstev. Celo več, v nekaterih političnih krogih tovrstne brezskrupolozne individuume uporabljajo za opravljanje različnih »umazanih« prijemov (denimo za grožnje neugodnim posameznikom, ovajanje, spletkarjenje). Zato smo se v uvodniku Piranske stranpoti v aprilski številki Portorožana odločili dregniti v osir - v problem vključevanja etično nedvomno spornih posameznikov v javne službe, še posebej v politiko. Ne more nam namreč biti vseeno, koga - torej nosilce katerih vrednot - spuščajo politične stranke skozi svoje kadrovske filtre, kajti ko se jim uspe povzpeti na oblast, s svojimi odločitvami močno vplivajo na vsakdanje življenje vseh državljanov. Politike in njihove sodelavce bi torej morale odlikovati najbolj plemenite in univerzalne vrednote in načela ter visoke moralne norme. Ali bi vsaj morali težiti k takšnim idealom. Toda nekateri posamezniki v lokalni politični sceni ne obetajo ničesar podobnega. Nasprotno, zadnja kadrovska poteza piranske LDS, katere problem smo zgolj nakazali, kajti - naj ponovimo - zavedali smo se občutljivosti problema, še bolj pa njegove razsežnosti in teže - je razkrila tendenco, da se bodo razmere v tej stranki

še poslabšale. Ta stranka si namreč s Socialnimi demokrati v naši občini deli oblast, s čemer lahko usodno kroji našo usodo! Zaradi tega ni bilo mogoče mižati. Nenazadnje so nas o izvolitvi spornega posameznika v strankin izvršilni odbor najprej opozorili prav nezadovoljni člani LDS, za katero je znano, da je po padcu z oblasti po lanskih volitvah v permanentni (tudi moralni) krizi. Rekrutiranje tovrstnih individuumov, kot je bilo v piranskem primeru, pa ne obeta, da bi se stranka lahko kmalu izvlekla iz nje. Svojo napako so, v želji minimalizirati svojo nepravilno presojo in ravnanje, značilno dolgovezno priznali tudi LDS-ovci sami (glej odmev, objavljen v prejšnjem Portorožanu), saj je pod pezo javnosti sporna »oseba« morala odstopiti iz strankinega izvršilnega odbora, kakor so sporočili v svojem anonimnem komunikeju, spisanem v klenem politikomiserskem duhu. Da bi se oprali, poskušajo v svojem odgovoru ošvrkniti še pisca uvodnika, češ da naj bi bil zaradi svojega poklica posvečen v nejavne policijsko-tožilske informacije, ki da so običajnim smrtnikom nedostopne. Naj povemo, da je uredništvo, enako kot tudi avtor članka, o sproženem postopku tožilstva zoper zdaj že bivšega člana izvršilnega odbora piranske LDS zaradi suma posilstva izvedelo iz časopisov (Primorskih novic, Dela, Slovenskih novic, ki so, denimo, vest o tem objavile 6. junija 2003, objavljene pa so bile, hkrati z nekaterimi podatki, tudi začetnice osumljenca, po katerih ga je lahko identificiralo vsaj »pol Portoroža«, kar je seveda sprožilo nemalo govoric). Politikantstvo, kar politiki tako radi pripisujejo drugim, pa je predvsem v ravnanju LDS-ovih lokalnih veljakov, ker so tovrstnemu posamezniku (v zahvalo za kdo ve katere usluge) dopustili kandidiranje (in nazadnje izvolitev) v svoje vodstvo. O tem,

da naj bi člana, ki je odstopil, ko naj bi se izkazala njegova nedolžnost, z vsemi častmi in opravičili ponovno sprejeli v svoje vrste, pa ni vredno izgubljeni besed. Komentira se samo po sebi: je pač odraz moralnega razsula v celotnem LDS.

Za vključevanje spornih posameznikov v svoje vrste žal niso imune niti druge stranke, kot smo nakazali v našem uvodniku Piranske stranpoti, kjer omenjamo gospodiča, ki naj bi se ga - od tega je zdaj že kar nekaj časa - najprej odkrivali s piranske občinske uprave, potem ko so ugotovili, da je internet uporabljal za zadovoljevanje svojih zasebnih potreb. A to ni bila ovira za sodelovanje s piransko stranko Socialnih demokratov oziroma nekaterimi njenimi vidnejšimi pripadniki. Obstoj takega posameznika seveda oboji - tako občinska služba za stike z javnostmi kot Alen Radojkovič v imenu Socialnih demokratov Pirana - zanikajo, češ da naj bi si ga Portorožanov uvodničar preprosto izmislil. Kajpak samo zato, da bi jih v svoji prezgodaj začetni volilni kampanji oblatil. Najlažje je zanikati, saj vedo, da o zadevi ni tovrstnih pokazateljev, kot v primeru LDS-ovega pripadnika. O »internetnem« delovanju omenjenega posameznika, iz mesa in krvi, nam je namreč - pred več pričami (!) - kmalu po njegovi odstranitvi z občinske uprave, pripovedoval neposredni očividec. Vira seveda iz razumljivih razlogov ne moremo razkriti (bralke in bralci so že iz reakcij na uvodnik razumeli, zakaj). Na sled omenjenega posameznika nas je najprej napeljala prav naša županja kmalu po svoji ponovni izvolitvi, na otvoritvi ene od razstav v piranski galeriji Hermana Pečariča. Našo opazko, da je nekaterim občinskim visokim funkcionarjem najvišji domet branje športnih novic, je zgovorno zavrnila z izjavo, da so »sportske novice še dobre v

na Prešernovem nabrežju
v Piranu

Tel.: 05/674-71-01,
674-71-02, 674-71-22,
Fax: 05/674-71-00

Restavracija Pavel Piran sodi med redka gostišča, v katera se radi vračajo mnogi gostje. Slovi po izredno dobro pripravljenih darovih morja. Sicer pa vam iz bogate mednarodne kuhinje ponujajo: ribe, rakovice, jastoge, rarege, školjke, škampov cocktail, ribjo rižoto, tartufe, livadski biftek, specialitete na žaru. Odlična odprta in buteljna vina.

Za obisk se priporočajo.

primerjavi s prebiranjem pornografijskega odgovora občinske službe za odnose z javnostmi, v katerem nas poduči, da je treba točnost informacij preveriti. Pri komu? Pri občinski službi za kratke stike (naj nam bo oproščena igra besed, a take so naše izkušnje s to službo) z javnostmi, od katere smo na nepopoln, izmikajoč odgovor – po urgiranju – čakali več kot šest mesecev?! Ki nam je še zmeraj dolžna pojasnilo o tem, kdaj in kateri občinski organ je sprejel sklep, da bo občinski bilten Svetilnik izhajal kot priloga Primorskega utripa (ta je za to brez javnega razpisa spravil v žep nezanimljivo vsoto davekplačevalskega denarja) ... Po katerem kodeksu ravna ta občinska služba, ko izbira, kateremu množičnemu občilu bo ali ne bo posredovala za javnost pomembna obvestila in kje bo objavila različne razglase, razpise in voščila županje? Lepo je pa v odgovoru piranskih Socialnih demokratov (mimogrede – kje so se izgubile socialdemokratke?!) najti sklicevanje na predsednika stranke Boruta Pahorja, katerega bi se najradikalnejše lokalno strankino krilo zaradi njegove meščanske ugajenosti in zmernosti najrajši za vse večne čase znebil, a si tega zaradi njegove priljubljenosti med volivci ne more privoščiti. Ni nam treba ugibati, bralcem pa tudi ne, zakaj so v odgovoru - pravzaprav po nepotrebnem - uporabili (zlorabili?) njegovo ime in ne, recimo, imena Aurelia Jurija, tako rekoč najjemenitnejšega predstavnika Socialnih demokratov treh obalnih občin!

Portorožanovo uredništvo

VIVAT ACADEMIA, VIVANT PROFESSORIS

Vedela sem, da bo doživetje v Avditoriju lepo, veselo in prisrčno, nisem pa pričako-

vala tolikšnega čustvenega naboja, ki je velj za vsakega atoma našega telesa in ga nihče od nas ni hotel ali želel skriti.

Z eno samo besedo – katarza. Videti enega ob drugem generacije iz leta 65, sedeti ob tistih iz 79, dekleta generacije sedemdesetih, spoštljivo opazovati fante iz generacije 83 je bilo več kot sem si lahko sploh zamišljala.

Veliko srečo sem imela, da sem lahko sodelovala v tej prireditvi tudi kot članica organizacijskega odbora. To sem bila dolžna svoji gimnaziji, sošolcem, vsem dijakom, profesorjem predvsem pa našemu Božotu.

Vse ure in dnevi, ki sem jih presedela ob računalniku, ob telefonu, na poti gor in dol po občini in iskanju sponzorjev in donatorjev, so se v tisti minuti, ko se je zasljal zvok Gaudeamus igitur, izplačale in pozabljeni je bila vsa utrujenost.

Občutek, ki me je prevzel ob »standing ovation«, ko je na oder stopil prof. Jevševar, je bilo nekaj, kar lahko delimo samo tisti, ki smo to doživeli v živo. Tistih 550 gimnazijcev, ki je imelo to srečo, da v nabito polni dvorani Avditorija doživijo to prireditev, je vedelo, da smo priča zgodovinskemu dogodku. V anale zgodovine našega mesta bo zapisan kot edinstveno, neponovljivo in nepozabno srečanje »odpisane gimnazije« in, kot se je večkrat slišalo, tako imenovane »lost generation«.

Tako so nas takrat videli gimnazijci in profesorji drugih gimnazij po Sloveniji, tako nas videli tudi marsikateri takratni oblastniki.

Gimnazija Piran je veljala za tisto, ki je pobirala izgubljene iz drugih šol, tiste, ki jih drugod niso marali ... Nasploh je piranska gimnazija v širšem okolju imela slab »pedigree«. In kljub temu je vzgojila generacije matematikov, fizikov, zdravnikov in drugih izobražencev. Nekdo bi dejal, da to počenjajo tudi ostale šole. Drži, a naša gimnazija je naredila nekaj več. Vzgojila je generacijo

ljudi, ki so s popkovo vezani nanjo, vzgojila je ljudi z občutkom do sočloveka, ljudi, ki jim je osnovna vrednota gojiti medsebojne človeške odnose in to tudi znati pokazati. Skratka polnega in zadovoljnega človeka.

V vsaki minuti petkovega večera je bilo to čutiti, videti na obrazih in v stiskih rok, v neizmerni harmoniji, ki je vladala med nami pozno v noč. Bili smo kot eno, profesorji in dijaki.

Režiserka Katja je predvidela poldruugo uro programa, ki so ga v celoti pripravili bivši gimnazijci. Po treh urah so obiskovalci še vedno sedeli v dvorani in požirali pripovedi in izpovedi.

Kaj reči o odličnih voditeljih? Sramovala se ju ne bi nobena velika televizijska hiša. Bila sta, preprosto rečeno, odlična. BRAVO, Irena in Matjaž, tudi vidva sta odraz naše gimnazije. BRAVO, Katja, na oder si postavila predstavo štiridesetletja. BRAVO, Aleš, tvoje glasbene točke so nas popeljale v leta naše mladosti. BRAVO, gimnazijski orkester, ob zvokih Gaudeamus me je prešinilo, da bi ga najela za tridesetletnico naše mature (naslednje leto) in mislim, da nisem edina, ki je na to pomislila. BRAVO, fantje in dekleta druge slovenske gimnazije v Piranu. Pod budnim očesom naše Marike ste pridno pripravljali hrano in pijačo, tako da je bilo druženje po prireditvi še bolj svečano. BRAVO vsem, ki ste to omogočili, ko ste se odzvali našemu vabilu in pomagali pri nabavi hrane in pijače. HVALA donatorjem, ki so omogočili izdajo zbornika. HVALA organizacijskemu odboru, ki je pripravil prireditev. HVALA uredniškemu odboru zbornika. NAJVEČJA HVALA pa gre tebi, Vera, za zamisel, ki si jo tako čustveno gojila v sebi in se ti je v petek, 10. junija 2005, tudi uresničila. Vsi smo ti za to hvaležni, hvaležni za čas, za trud in železno voljo, za brezmejno energijo in optimizem, skratka za zbornik, ki bo imel častno mesto na policah vseh nas, gimnazijcev. Z Nado sta naredili veliko dela, hvala vama tudi za to.

In ob koncu hvala vsem, ki ste na prireditve prišli, ki ste nam zaupali in potrdili, da je bilo naše delo poplačano, da je bilo vredno truda in da je bilo to največje darilo, ki smo ga lahko skupno prispevali naši prvi slovenski gimnaziji v Piranu, našim profesorjem, predvsem pa njemu, Našemu Božotu.

HVALA VSEM.

Jana Strmole - Tolja

Zgodba o nesnagi in sramoti

Konec lanskega oktobra sem

Nega in ultrazvočna terapija obraza

Nega telesa

Ultrazvok in vakum terapija telesa

Elektro stimulacija obraza in telesa

Depilacija

Manikura

Pedikura

Refleksna masaža

Tui-na masaža

Solarij

Infrardeča savna

Kozmetika Jana Novak s.p.

Lepa cesta 1, 6320 Portorož

piransko občino zaprosil, če lahko poskrbijo za odstranitev umazane in mrtvega goloba ter za razbito steklo na palači Apollonio v Bidovčevi ulici v Piranu. Nevarno je zlasti viseče steklo v drugem nadstropju, ki lahko ob nenadnem padcu mimoidočega resno poškoduje. Na občini so mi povedali, da stavba ni v njihovi domeni in da z njo upravlja Spomeniški zavod Piran oziroma Zavod za zaščito naravne in kulturne dediščine Piran. Kmalu zatem so me pisno obvestili, da je inšpekcija, ki si je stvar ogledala, upravitelju naložila takojšnje saniranje nastale situacije. Po kakšnem tednu nespremenjenih razmer sem obiskal zavod in zaposlene vprašal, kdaj se nameravajo lotiti naloženega opravila. Zatrtili so mi, da v roku enega tedna. Ker pa se ponovno ni nič zgodilo, sem jih še enkrat obiskal. Tokrat so mi obljubili, da bodo območje uredili do konca leta 2004. Žal z vsem skupaj spet ni bilo nič. Do letošnjega junija se je moja mama kar trikrat pogovarjala z odgovornimi, ki so sicer obljubili sanacijo, vendar da še čakajo na denar. Pred dnevi sem na zavod ponovno poklical jaz, pa so mi odvrnili, da »lobirajo« za več denarja iz Ljubljane in da z ureditvijo stavbe in njene okolice zaenkrat ne bo še nič. Odgovorne javno sprašujem, koliko stane en delavec, ki bi očistil golobje iztrebke, odstranil mrtvega goloba z okenske police ter odstranil razbito steklo v drugem nadstropju? Po moji laični presoji bi bilo 2000 tolarjev čisto dovolj. Da ne bo pomote! Nikoli jih nisem vprašal, zakaj poslopja ne prenovijo, čeravno bi bilo to nujno. Prosil sem jih le, da odstranijo odpadke, saj je vse skupaj grdo na pogled in smrdi, steklo pa je nevarno za ljudi. Neverjetno se zdi, da odgovorni ne morejo organizirati nezahtevne čistilne akcije. Se bodo podvizali šele, ko bo steklo komu padlo na glavo in ga ubilo?

Sašo Saksida, Piran

Portorožan št. 5, maj 2005

Odziv na pismo »Kdo sprejema tako nenavadne odločitve?«

Ko se pred turistično sezono začnejo ureditvena dela in se odpirajo gradbišča, se venomer znova začenja panika neučakanih, ki ne morejo potrpeti s svojo oceno do zaključka del. Tudi letos se temu očitno ni bilo mogoče izogniti. Ko je najemnik otroškega parka na portoroški plaži pred leti vzorno preuredil svoj kompleks, smo bili ob pohvalah nekaterih hkrati deležni tudi kritik, češ da je otroška zabava možna le proti

plačilu. Zato smo poleg otroškega zabavišča uredili še brezplačno otroško igrišče, ki se je odlično »prijelo«. Izhajajoč iz tega, smo se tudi odločili, da to lokacijo še dodatno uredimo.

Ker se tudi moji hčerkici večkrat igrata na tem igrišču, sem v pogovorih s starši ugotavljal, kaj bi bilo še potrebno storiti. To izpostavljam zato, ker se nekaj staršev sprašuje, kdo sprejema odločitve o otroških igriščih in ali ta oseba sploh ima otroke. V pogovorih smo ugotovili, da bi na to lokacijo sodila gostinska ponudba (seveda ne le za otroke, temveč predvsem za starše) in da bi bilo treba lokacijo zavarovati in dodatno urediti. Zato smo se odločili ob otroško igrišče umestiti začasni lokal, ki je premaknjen z lokacije ob krajevni skupnosti, kjer je stal svojih trideset let in kjer ga bo nadomestila slaščičarna v plažnem objektu. Najemnina za lokal (2,1 mio SIT) pa nam bo omogočila, da po sezoni dodamo nova igrala, uredimo podlago, igrišče ogradimo in hortikulturno uredimo.

Seveda pa imate starši možnost izbire: kdor ne želi popiti pijače v lokal (ker se mu zdi grd, ga morda moti že sama misel na lokal ali iz katerega drugega razloga), lahko igra svojih otrok spremlja s klopi, ki smo jih postavili ob igrišče. Upam pa, da mi ne boste zamerili, če osebno raje opazujem otroke s kavico na mizi in če jim med igro privoščim kepico sladoleda. Ljudje smo pač različni in zato se tudi trudimo zagotoviti karseda pestro možnost izbire. V upanju, da vas bodo vsaj jesenske novosti razveselile, vas lepo vabim, da s svojimi otroki tudi v prihodnje preživljate svoj prosti čas na portoroški plaži.

Sebastijan Jeretič, član uprave JP Okolje

Portorožan št. 4, april 2005

Odmev na članek »O gradbenem posegu ob Koprski cesti«

V Portorožu se ob Koprski cesti končujejo dela na večstanovanjskem objektu Vila Artes. Glede na veliko zanimanje in pisanje, ki ga je bilo zaslediti v lokalnih glasilih, je verjetno smiselno predstaviti nastajajoči objekt in njegove značilnosti.

Vila Artes je stanovanjski objekt. Zasnova objekta temelji na arhitekturni tradiciji obalnih mest. Organizacijsko bi lahko vilo razdelili na samostojne bivalne enote, ki so tako organizacijsko kot funkcionalno popolnoma ločene. Vsaka bivalna enota ima lasten vhod in lasten atrij, ki je vezan na skupni prostor,

interno ulico v parterju. Tovrstna zasnova izhaja iz arhitekturne tradicije mediterana, kjer je vsaka bivalna enota imela lasten dostop do javnega prostora, kar je kazalo na visoko kulturo bivanja meščanstva in na njihov odnos do javnega prostora in njegove kvalitete. Tovrstno organizacijo bivalnih enot so v Benetkah po stopniščih imenovali »Scala Leonardesca«, značilen pa je za celotni prostor mediterana. Kvaliteto skupnega prostora v parterju smo pri snovanju vile hoteli še posebno poudariti, zato bo vstopni trg krasila bronasta plastika priznanega obalnega umetnika Z. Apollonia.

Za obalna mesta so bili značilni tudi interni atriji, ki so zagotavljali zelen mir in zasebnost ter nadzor nad klimatskimi razmerami. Miselni princip organizacije meščanske palače je reinterpreteriran v vili Artes, kjer bi podobno kot v meščanskih hišah lahko prostor delili na vhodno avlo, piano nobile in zasebne prostore.

Oblikovno je hiša vezana predvsem na tradicijo meščanske arhitekture Istre. Za njeno najslavnejše obdobje velja predvsem čas bogatih beneških trgovcev in trgovanja z vzhodom. V ta čas sodijo hiša Galli in palača Almerigona v Kopru ter hiša »lasia pur dir« ali Benečanka v Piranu, najslavnejša palača tega obdobja pa je vsekakor Ca d' oro, na Canal Grande v Benetkah. Skupni imenovalec vseh omenjenih arhitektur, je obravnava oboda in fasadnega plašča. Fasada je obravnavana kot koža, ki oklepa statični skelet zgradbe. Posebno za Istro je značilna uporaba tekstilnih vzorcev, kar je bilo v reinterpreteraciji uporabljeno tudi pri snovanju fasade vile Artes.

Izrazita je tudi obravnava zunanjega prostora in parka okoli hiše. Odločili smo se za izpostavljanje mediteranskega ambienta v parkovni ureditvi. Vsi podporni zidovi in terase so izdelane iz lokalnega kamna, pridobljenega pri izkopu gradbene jame in obdelanega v tehniki suho zidu, ki je značilna posebnost v flišnem delu Istre. Zahtevna je bila tudi izbira vegetacije, ki je avtohtona in tako v barvi kot aromi spominja na mediteransko rastje. Pri gradnji je bila kvalitetna vegetacija iz parcele prenesena in bo pri urejanju parka vrnjena na prvotno lokacijo.

Rad bi poudaril, da predstavlja stanovanjska hiša na Koprski cesti predvsem premišljeno arhitekturno delo, ki izhaja iz dolgotrajnega študija tradicionalne arhitekture mediteranskega prostora in sodobnih bivalnih potreb.

mag. Marko Apollonio u.d.i.a.

VI SPRAŠUJETE – PORTOROŽAN ODGOVARJA

Kaj pravite o projektu Piranska pota, po katerem naj bi bila naša občina prepredena z desetimi posebej načrtovanimi sprehajalnimi potmi? Namen je nuditi sprehajalcu lepa doživetja, zato bodo lokacije skrbno izbrane. Meni se zdi super!

Tudi nam. Škoda le, da je takih lokacij v naši občini manj kot deset...

Dr. Marko Pavliha je v Piranu odprl pisarno za srečanja z mladimi in jim zdaj tam enkrat mesečno pomaga reševati razne težave. Pisarna nosi ime Povej, kje te čevljar žuli. Mislite, da bo stvar rodila sadove?

Bo – če se bo dr. Pavliha zapisal med čevljarje, katerih je trenutno v Sloveniji manj kot politikov ...

Menda je bil Igor Bavčar na Delamarisovi ribiški ladji prav tisti dan, ko je ladjo nadlegoval hrvaški policijski čoln (v naših vodah!). Ali verjamate, da je šlo za naključje?

Ne verjamemo! Hrvatje so vedeli za Bavčarja in so se ustrašili, da bi mož prestopil mejo, saj so slišali, da vse, česar se dotakne, prej ali slej konča v Ljubljani.

Toliko hrupa je bilo okrog gradnje igrišča za golf, pa še zdaj ni ne duha ne sluha o njem. Kaj pa se dogaja?

Gre za slovenski sindrom "tresla se je gora, rodila se je miš", ki običajno spremlja tudi vse naše volitve: najprej direndaja na pretek, nato pa komaj kakšna sprememba – pa še tista piškava in ušiva.

Zakaj so novo stanovanjsko nasleje v Luciji krstili za Residence Park? Zakaj tuje ime?

Ker ljudem, ki imajo dovolj denarja za nakup teh površin, ime Stalno bivališče Nasad zveni premalo "šik" ...

Smo slišali, da je kadrovskim spremembam v piranski občinski upravi botroval politični premislek o večji učinkovitosti uprave oziroma vladajoče koalicije. Kdaj bomo vendar nehali razmišljati o strankarski pripadnosti ljudi in bomo raje preverjali njihovo (ne)strokovnost ter sposobnost?

Ko bomo spet imeli samo eno stranko, kar bi bilo za politično nezrele Slovence še najbolje...

V občini bodo (ali so menda že) postavili deset javnih pasjih stranišč. Kdaj jih bodo pa za ljudi?

To bi bila napaka, saj bi z odprtjem javnih stranišč zmanjšali promet gostinskim lokalom, kamor se ljudje zatečejo v sili in spotoma – zaradi lepšega – naročijo kakšno pijačo.

V solinah so že pobrali prvo količino soli. Kakšna pa je letos napoved letine soli?

Tega res ne vemo. Prišlo pa nam je na uho, da bo šla vsa količina v državni zbor; mogoče bo kaj pomagalo...

Slišali smo za grozljiv podatek, da bi morale zaradi gradnje odseka hitre ceste Jagodje-Lucija pasti kar petnajst hiš! Zakaj so pa tako bedasto, neodgovorno načrtovali?

Kako pa naj bi se sicer izognili ljubljanskim črnogradnjam ...?

Sonja Požar

Posnetek je iz Kopra, kjer so marljivi redarji »olisičili« nepravilno parkirano piransko občinsko vozilo. Žal, nimamo podatkov ali je občina kazen poravnala. Humorist je prizor privoščljivo komentiral takole: »Lisice se končno lotevajo tudi občinskih petelinov...« (foto: Rudi Mraz)

PREBLISKI

* Šahovska: Prebudil se je Kralj M. izpod Seče in krenil s svojo vojsko proti severu. V sosednji Izoli je namestil posadko kmetov, nato pa nadaljeval pot do naslednje postaje I.B. BARCAFFE LJUBLJANA.

* Slovencev je vedno manj in že 57 odstotkov države prekrivajo gozdovi. Smo na dobri poti, da postanemo »Biotop Slovenija«.

* Filozof dr. Tine Hribar pravi, da resnice o resnici ni. Jaz pa pravim, da resnica je in to samo ena. Ni je samo tam, kjer je laž. Samo ena je denimo resnica o tem, kdo je poskušal ubiti Mira Petka. Resnica so samo dejstva in resnični dogodki, vrednostne sodbe o njih pa so lahko resnične.

* O cestah: Divje babe v votlini pri Šebreljah cest še niso potrebovale. Rimljani so jih že na veliko gradili. Danes pa se po eni ali več cestah lahko pripeljejo že do vsake hiše.

* Medgeneracijska solidarnost in pokojnine: Kaj bi še ostalo, če bi upokojenci odnesli s seboj vse materialne in duhovne dobrine ter znanje, ki je bilo v njihovi aktivni dobi dodano k družbenemu bogastvu.

* Bo že prav, da je letališka steza usmerjena nad Portorožane in turiste in ne nad morje in ptice, kajti one so tam avtohtone prebivalke, Portorožani in turisti pa le pritepenci iz raznih vetrov.

Jakob Čemažar

ODPRTO PISMO OKOLJU

Prebivalci Lucije smo odkrili, da ima podjetje Okolje Piran podmornico in da o tem ni obvestilo javnosti. Ta podmornica že nekaj dni (in tudi še v času pisanja teh vrstic) pluje s plimo in oseko gor in dol po kanalu Fazan, tu in tam pokuka iz vode in se znova potopi. Okolje jo je maskiralo v zelen smetnjak, a nas že ne bodo sleparili: vemo, da podmornica bržkone opravlja kakšno tajno nalogo; morda vohuni za racami ali za mačkoni, ki vsako leto plenijo mlade račke. Zahtevamo, da Okolje podmornico nemudoma odstrani iz lucijskih teritorialnih vod!

Ogorčeni krajan

UJEMI POLETNI DAN

CENTRALNA PLAŽA PORTOROŽ

GLASUJ ZA NAJ SLOVENSKO KOPALIŠČE

www.aa-mm.si

www.okoljepiran.si

SPLOŠNA PLOVBA

Podjetje za mednarodne pomorske prevoze in storitve v pomorskem prometu d.o.o.
International Shipping and Chartering Ltd.
Portorož, Slovenija
www.splošnaplovba.com

AVDITORIJ

Portorož - Portorose

MALI OGLASI

- **Stroj za likanje**, na valje, in šivalni stroj znamke Bagat, v kovčku, nerabljen, ugodno prodam. Informacije: tel. št.: 674-41-93 (Angela Možina, Cvetna pot 15 Portorož).
- **Kulturno društvo Peter Martinc** Koper vabi otroke od devetega leta dalje na začetni tečaj francoskega jezika. Štirideseturni tečaj francoščine bo od jeseni do konca pomladi potekal enkrat tedensko v pravljичni sobi v Mestni knjižnici Izola. Informacije: Neva Zajc: 041/ 692- 389.
- **Zgoščenko s fotografijami** (537 posnetkov) s prireditve »44 let piranske gimnazije« 10. junija v portoroškem Avditoriju lahko naročite po telefonu 031/681-997 (Marijan Šabič).

Svoj mali oglas lahko sporočite po telefonu (05/674-09-47 ali 674-09-48), po elektronski pošti (ks.portoroz@amis.net), po običajni pošti (Krajevna skupnost Portorož, Obala 16, 6320 Portorož), ali ga dostavite osebno v uredništvo v stavbi KS Portorož (1. nadstr. levo).

ROŽIC NE BOM TRGALA ...

Piranski občinski urad za gospodarjenje s stavbnimi zemljišči in investicije predlaga preureditev zelenice ob stavbi KS Portorož v rožni vrt. Portorožane zanima, zakaj je sprememba potrebna in kdo jo predlaga. Hkrati opozarjajo, da je v kraju veliko zanemarjenih površin, ki kvarijo podobo kraja. Naj uredijo najprej te.

XXVIII. FESTIVAL

melodije
Morja
in
Sonca

14. 7. četrtek
I. POLFINALE

15. 7. petek
II. POLFINALE

16. 7. sobota
FINALE

info: 05 / 67 66 777, www.avditorij.si

Majhen prispevek, veliko delo

VSESLOVENSKA AKCIJA RDEČEGA KRIŽA

Rdeči križ Slovenije je z akcijo »Nikoli sami 2004« zbral 30 milijonov tolarjev, ki smo jih namenili za nakup 10.000 prehranskih paketov in 10.000 vreč pralnega praška. Skupno število paketov, ki jih Rdeči križ letno zagotavlja, zadostuje za pomoč domala 50.000 družinam in posameznikom. Tudi v letošnji akciji »Nikoli sami 2005« bi radi s prostovoljnimi prispevki zagotovili čim večje število prehranskih paketov. Veseli bomo, če boste svojo solidarnost z ljudmi, ki potrebujejo pomoč, izrazili tako, da boste v skladu z vašimi možnostmi podprli akcijo »Nikoli sami 2005«. Svoj prispevek lahko nakažete na TRR: 02922-0019831742, sklic 3002 ali pošljete SMS z geslom RKS na številko 1919.

Iskrena hvala!

PROSTOVOLJNI PRISPEVKI:

Za Portorožana so tokrat darovali: **Ilonka HAJNAL** 2.000 SIT, **Jožica HOČEVAR** 5.000 SIT, družina **STANČIČ** 2.000 SIT, gospa **PETRINJA** 1.500 SIT, družina **ČESNIK** 2.000 SIT, ga. **HERVATIČ** 3.000 SIT, **Gizela MAHNIČ** 3.000 SIT in **Ilija ŠESTIČ** 2.000 SIT.

Številka/ Numero 6-7* Junij/ Giugno - Julij/ Luglio 2005 * letnik/ anno XV* Portorožan je vpisan v republiški register časopisov pod št. 850* izdajatelj in ustanovitelj KRAJEVNA SKUPNOST PORTOROŽ/ COMUNITA' LOCALE DI PORTOROSE* Transakcijski račun KS Portorož pri UJP - Urad Koper, št. 01290-6450836431 Naslov uredništva/ L'indirizzo della redazione: Obala 16, p.p. 46, 6320 Portorož/ Lungomare 16, 6320 PORTOROSE* UREDNIŠTVO/ REDAZIONE: **Marko ZORMAN** (gl. urednik), **Mitja JANČAR** (odg. urednik), **Andrej ŽNIDARČIČ** (sekretar), **Livija SIKUR ZORMAN**, **Nada KOZINA**, **Heidi MIKUŠ*** računalniški prelom: **Edi ZADNIK*** tisk/ stampa: **PIGRAF d.o.o. Izola*** izhaja: mesečno* naklada: 3.000 izvodov* cena: 0 SIT* Tel. Uredništva: 05/ 674-09-48 ali 674—09-47* e-mail: ks.portoroz@amis.net * V TEJ ŠTEVILKI SO SODELOVALI ŠE/ A QUESTO NUMERO HANNO COLLABORATO: **Sonja Požar**, **Valentina Klemše**, **Špela Pahor**, **Dušan Puh**, **Rudi Mraz**, **Jakob Čemažar**, **Slavko Gaberc**, **Robert Turk**, **Valter Pikel**, **Sebastjan Jeretič** in še kdo.

AVDITORIJ V JULIJU

* **Sobota, 9. 7.**, Sečovlje: **SOLINARSKA ŠAGRA**. Vstop prost.

* **Od četrta do nedelje, 7. - 10. 7.**, Piran: 3. MIFF - **Mednarodni folklorni festival Mediterana**. Nastopile bodo folklorne skupine iz Hrvaške, Italije, Portugalske, Malte in Slovenije. MIFF - Zlati večer z nastopom vseh sodelujočih skupin bo v soboto, 9. 7. ob 21.00 v Avditoriju Portorož.

* **28. Festival MELODIJE MORJA IN SONCA, Od četrta, 14. 7. do sobote, 16. 7., ob 21.00**, Amfiteater Avditorija Portorož. Četrtek - prvi polfinalni večer, petek - drugi polfinalni večer, sobota - finalni tekmovalni večer. Vstopnina za finalni večer 2.500 SIT, za polfinalna večera 2.000 SIT.

* **Torek, 19. 7., ob 21.00**, Amfiteater Avditorija Portorož: Koncert **CENTRAL EUROPEAN INITIATIVE YOUTH SYMPHONY ORCHESTRA**, dirigent: Igor Kuret, vstopnina: 2.500 SIT.

* **Četrtek, 21. 7., ob 21.00**, Trg 1.maja, Piran: Koncert zabavne glasbe **ZMELKOOW**. Vstop prost.

IN MEMORIAM DR. LUDVIK ČEPAR 1940 – 2005

Odšel je dober človek; izjemno priljubljen zdravnik; mož, ki je v sleherni vasi vseh desetih kraško-obalnih občin obiskoval ostarele, nepokretne bolnike na domovih in jim prinašal toplo besedo, ki je včasih bolj zdravilna kot zdravila in lajša težo bridkih misli. Odšel je specialist na več področjih medicine, razgledan in izobražen strokovnjak, svetovljan, ki se je podpisal na dokument časa s svojo globoko humanostjo in razumevanjem človeških stisk. Dolga leta specializacij, pogoste bitke z birokracijo in nenehna poklicna izpopolnjevanja so se prepletali z razdajanjem bolnikom. In vendar je imel dovolj volje in moči, da se je poleg vseh obveznosti lotil še obširnega projekta s področja preprečevanja bolezni ter ustvaril številna, odmevna predavanja o prehrani in načinu življenja, kakršna ohranjata zdravje; kajti poslanstvo dobrega zdravnika je tudi v svetovanju zdravim, ne le v požrtvovalni skrbi za bolne.

Dr. Čepar pušča za seboj prazen stol ob postelji bolnikov, ki so našli uteho v njegovih besedah. Pušča težko, bolečo praznino v svoji družini. Zapušča mnoge, ki smo verjeli vanj, pa mu tega – žal – nismo utegnili povedati. Nepričakovano je stopil s svoje poti; tako nepričakovano, da komaj verjamemo, da je bila to njegova resnična želja; morda je skušal samo opozoriti na breme, ki ga je nosil in kateremu sam ni bil več kos ... Morda je potreboval samo malo pomoči, a je prepozno prosil zanjo. Ker je pač mislil bolj na druge kot nase. In ker ne znajo vsi tako tenko prisluhniti sočloveku, kot je to znal dr. Čepar...

SOŽALJE OB SMRTI GOSPE JOLANDE ŠTRUKELJ

Člani Društva Faros Piran smo onemeli ob novici, da je bolezen iz naših vrst iztrgala gospo **Jolando Štrukelj**, članico prvega upravnega odbora društva in požrtvovalno, zelo priljubljeno sodelavko. V naših mislih ostaja z nami. Družini izrekamo iskreno sožalje.

Člani društva Faros

OBVESTILO ČLANOM DRUŠTVA UPOKOJENCEV PIRAN

Člani društva upokojencev Piran lahko v mesecu juliju vsak **ponedeljek med 9. in 11. uro** poravnajo članarino za leto 2005 na sedežu Krajevne skupnosti Portorož (na Obala 16) ali v prostorih Krajevne skupnosti Lucija (Obala 105).

OBVESTILO O OGNJEMETU

Iz Misson studia Piran, organizatorja prireditve, so sporočili, da bo v **soboto, 9. julija** v Portorožu v sklopu poroke izveden ognjemet, izstreljen s pomola pri restavraciji Meduza. Ognjemet se bo začel ob 22,50 in bo trajal deset minut.

POSEBNA PONUDBA

**Cena kompeta
109.990 SIT**

1. Računalnik PCX Extra2+

Konfiguracija: AMD Sempron 2800, spomin DDR 256MB, disk 80GB 7.200rpm, pekač CD-RW 52x/32x/52x, Ohišje 300W, integrirano: grafika 64MB, zvok 5.1 in mreža 100MB, Tipkovnica, miška, zvočniki
Garancija 2 leti!

2. Monitor Samsung 17" SM793S

CRT 17", ločljivost 1280x1024@65Hz pika .23mm MagicTune, Neutral Color Pro, Garancija 3leta!

3. Multifunkcijska naprava HP PSC1215

Tiskalnik A4 ločljivost 4800x1200 DPI hitrost 12 čb, 10 barvno, Kopiranje A4, pomanjšave 50% in povečave 400% Plosko skeniranje A4 36bit barvno 8bit črnobelo, Priklp USB
Garancija 1leto!

Obiščite nas in preglejte vso ostalo ponudbo!

POSEBNA PONUDBA

**Cena enote
169.999 SIT**

Prenosnik ACER ASPIRE 2604LC

Konfiguracija: Intel Celeron M D350 1.5GHz spomin DDR 256MB, disk 40GB DVD CD-RW enota, Ohišje 300W, integrirano: grafika Intel Extreme2 do 64MB zvok, modem 56k in mreža 100MB, 364 (W) x 279 (D) x 33.9-38.9 (H) mm, teža 2.91kg, Priključki: 3x USB 2.0, 1x RJ-45 1x RJ-11, 1x VGA port, 1x type II PCMCIA, 1x audio in/out, Garancija 1 ali 2 leti!

POSEBNA PONUDBA

**Cena enote
218.250 SIT**

Računalnik HP EVO dx6120

Konfiguracija: Intel Pentium4 520 3.2Hz spomin DDR2 512MB Pc400, disk 160GB SATA, disketnik, 8xUSB 2.0 pekač DL DVD+-RW (DL/FL), integrirano: grafika Intel GMA 900 do 128MB zvok, in mreža 10/100/1000MB, Windows XP PRO Slovenski Multimedijaska tipkovnica, optična miška
Garancija 3 leta (3.1.1)!

REDOX

d.o.o. Portorož

Prodaja in servis računalniške opreme blagovnih znamk **ACER, HP, IBM**
Pooblaščen trgovina **PCX** in servis **PCX**
Svetovanje, namestitve in vzdrževanje mrež
Vzdrževanje po pogodbi ali na klic
Razvoj in izdelava programske opreme
Internet ponudnik, gostovanje internet strani
Gostovanja strežnikov in aplikacij
Dostop do brezžičnega omrežja na obali
Najem računalnikov in računalniških učilnic
Računalniški video nadzorni sistemi

**Obala 114, TPC Lucija
6320 Portorož**

Informacije:

tel.: 05/6710-700

fax.: 05/6710-716

GSM: 031/68-34-34

Email: redox@redox.si

URL: www.redox.si

Ponudba objavljena 28.06.2005 in velja do prodaje zalog. Vse slike so simbolične, cene in tehnični podatki se lahko spremenijo brez najave. V objavi so možne nenamerne napake. Vse blagovne znamke so lasti njihovih lastnikov. Objavljene cene so v SIT in vsebujejo davek na dodano vrednost.

POSEBNA PONUDBA STANOVANJSKIH KREDITOV BANKE KOPER

Če varčujete za ureditev vašega bivalnega okolja v okviru Nacionalne stanovanjske varčevalne sheme, izkoristite priložnost in odločite se za predčasni najem stanovanjskega kredita.

Ugodnosti posebne stanovanjske kreditne ponudbe so:

- kredit lahko najamete še pred potekom varčevanja z naslova NSVS;
- predčasni kredit je ugodnejši od kredita po končanem varčevanju;
- znesek kredita ni odvisen od privarčevanih sredstev, odplačilna doba pa ni vezana na število let varčevanja v NSVS;
- 50% kredita vam lahko nakažemo v gotovini na vaš osebni račun pri Banki Koper;
- obrestna mera je najnižja za stanovanjske kredite v Banki Koper.

Za podrobnejše informacije nas pokličite ali pa nas obiščite v vaši poslovni enoti Banke Koper. Z veseljem se vam bomo posvetili in vam celovito predstavili našo ponudbo.

Banka Koper

Banka Koper d.d., Pristaniška 14, 6502 Koper. tel.: (05) 666 10 00
www.banka-koper.si